

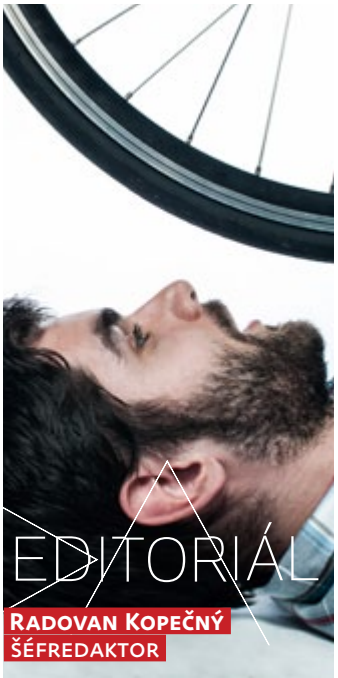
Like
magazín **pevš**

Tour de **PEVŠ**

MICHAELA BENEDIGOVÁ:
REPUTÁCIA JE TO, ČO O NÁS HOVORIA,
KEĎ NIE SME V MIESTNOSTI

**KATARÍNA
LISTOPADOVÁ:**
V bazéne si spievam

ŠLIAPNITE DO PEDÁLOV

Oplatí sa to. Heslo je jednoduché – nepohodou k úspechu. Vymeníte pohodlné auto za bicykel, získate zdravie a odbúrate stres. Naša spolužiačka tvrdo trénuje v bazéne a dosiahla úspech. Podnikaví študenti obetujú voľný čas, no robia, čo ich baví a posúvajú sa vpred. Brazílsky študent sa odhodlal opustiť domovinu a našiel krajinu s najkrajšími dievčatami na svete. Osobnosť tohto čísla má jedno-ducho pravdu, keď vraví, že príležitosti sa musíte chopiť a nebať sa.

A presne preto treba v živote trochu šliapnuť do pedálov. Inšpirujte sa našimi aktívnymi študentmi, tí letia na najvyššom prevode a baví ich to. Presne tak, ako môže byť zábavná cesta do školy na bicykli... aj napriek tomu, že je to trochu drina.

Príjemné čítanie, veľa slnka a veľa zdravých kilometrov želá
Rado

TÉMA

- 4 Tour de PEVŠ
- 9 Súťaž s Peugeot

Z PRVEJ RUKY

- 10 Názor študentov nám nie je ľahostajný

NEWS

- 11 S Kaliňákom o práve a odpočívaní
- 11 Opäť ideme do D.C.
- 11 Úspech z Frankfurtu
- 12 Toman opäť na PEVŠ
- 12 To najlepšie z novinárskej fotografie
- 13 Maroš Šefčovič: Máme šancu byť svetovým lídrom

14

Mateus Andrade: Cítim sa tu, akoby som bol na dlhom fashionweeku

OSOBNOSŤ

- 16 Michaela Benedigová: Reputácia je to, čo o nás hovoria, keď nie sme v miestnosti

AKTÍVNY ŽIVOT

- 20 Katarína Listopadová: V bazéne si spievam
- 22 Noro Meszároš: Som optimista a nemám čas starnúť
- 24 Nina Peráčková: Pole dance je šport, v ktorom som sa našla

26

Jakub Hurný: Nedokázal by som sedieť v kancelárii osem hodín denne

PSYCHOLOGICKÉ OKIENKO

- 28 Keď život stráca zmysel

MÓDA

- 30 Módna polícia na PEVŠ
- 32 Michal Pribylínek: Vo fashion modelingu ste len vešiak na veci
- 34 Silvia Sliviaková: Najdôležitejšie sú oči, prirodzenosť a emócia

KULTÚRA

- 36 Kultúrne tipy
- 38 Slow Flow: Sme päťhlavý DJ

WEB_TECH

- 40 LIKE lajkuje
- 40 Appky
- 41 Konečne web, ktorý naučí opačné pohlavie priťahovať a nie naháňať!
- 42 Web inšpirácie

DSGN MDI_

- 44 Nový svet – Gallenmor

NA ZÁVER

- 50 Zabudnutý hnev

KOMENTÁRE

- 35 Adam Šebesta: Načo sme právnikmi, ak deti trpia
- 42 Radovan Kopečný: Človek sa nemá mať dobre

© Autorské práva sú vyhradené a vykonáva ich vydavateľ. Autori článkov a fotografií zverejnených v časopise si v zastúpení vydavateľov vyhradujú právo udeľovať súhlas na rozmnožovanie a na verejný prenos článkov a fotografií, ako aj na verejné rozširovanie rozmnoženi týchto článkov v zmysle § 33 ods. 1 písm. a) a d) autorského zákona.

Like

LIKE magazín pevš | ročník IV., 2014, číslo 2, Apríl
Vydavateľ: Paneurópska vysoká škola n.o., Tomášikova 20, 821 02 Bratislava, IČO: 36 077 429

Odborní konzultanti: PhDr. Zora Hudíková, PhD., PhDr. Sibyla Mislovičová, Dr., doc. h. Marián Pauer, Mgr. Zuzana Ihnátová, PhD.
Jazyková korektúra: Mgr. Jana Gemeranová, Bc. Lucia Maková
Šéfredaktor: Mgr. Radovan Kopečný | Zástupca šéfredaktora: Bc. Nika Mičechová | Redaktori: Michal Augustini, Bc. Hana Džurná, Kristína Gáliková, Mgr. Jana Gemeranová, Michaela Husárová, Mgr. Zuzana Komárová, PhD., Bc. Martin Kridla, Martin Kukoľ, Marek Madro, Bc. Lucia Maková, Bc. Nika Mičechová, Anabela Mikušiová, Bc. Lenka Nemečková, Bc. Imrich Petro, Jana Pšenková, Bc. Martin Puškáč, Bc. Juli Somova, Bc. Adam Šebesta, Michal Šrámek, Barbara Štefániová, Pavla Ujmiaková, Katarína Vaneková | Fotografi: Bc. Nika Mičechová, Tomáš Schiller, Bc. Lukáš Smiešny, Bc. Juli Somova, Silvia Sliviaková, Patrik Vachalík, Katarína Vaneková, Bc. Soňa Vozárová, Roman Krajniak
Fotoeditor: Bc. Martin Nedeliak | Grafické spracovanie: Bc. Jakub Jurášek, Matej Chudada, Viktória Bitterová.
Časopis vychádza pod gesciou Fakulty masmédií PEVŠ
Kontakt: Fakulta masmédií PEVŠ, Tematínska 10, 851 05 Bratislava | tel:+ 421 2 68 20 36 52 | email: like.magazin@paneurouni.com
Periodicita: 4-krát do roka | Rozširuje: Paneurópska vysoká škola | Tlač: Miracle, s.r.o. | Náklad: 1 500 ks
Cena: zadarmo | ISSN: 1338-4368 | EV 4362/11

obálka Soňa Vozárová

AUTO, MHD ALEBO BICYKEL?
KTORÝM DOPRAVNÝM PROSTRIEDKOM JE TO DO ŠKOLY NAJRÝCHLEJŠIE, NAJLEPŠIE A NAJZDRAVŠIE?
ZISTILI SME TO NA VLASTNEJ KOŽI.

Paneurópska vysoká škola sa rozkladá na štyroch miestach nášho hlavného mesta. Na Tomášikovej, Tematínskej, Nevädzovej ulici a internát na Dopravnej ulici. Presúvať sa medzi nimi je niekedy umenie. Doprava v meste vie preväpíť. Redakcia **LIKE** sa rozhodla využiť všetky dopravné prostriedky a zistiť o presune čo najviac. Porovnali sme bicykel, auto a MHD.

KDE VŠADE SME BOLI

Paneurópska vysoká škola pôsobí na Slovensku už desiaty rok, a tak niet divu, že stihla zmeniť svoje priestory. Aj tak mladá škola má históriu. Pre tých, ktorí si nepamätajú, na fakulte práva sme začínali na Radlinského ulici a rektorát sa nachádzal v Starom meste Na vršku. V roku 2005 bola prerobená budova na Tematínskej ulici v Petržalke. Nasledovalo kráľovstvo právnikov a rektorát na Tomášikovej v roku 2006. Internát pre študentov Uninova hostel prešiel rekonštrukciou v roku 2009, leží v časti Východné na tzv. Rendezi. Čerešničkou na paneurópskej torte boli v roku 2010 moderne vybavené ateliéry v Mediálnom centre na Nevädzovej. Dnes sa teda nachádzame v troch rôznych častiach Bratislavy.

CESTOVAŤ TREBA

Poznajú to najmä študenti fakulty masmédií. V rozvrhu sú za sebou dva predmety, jeden v Petržalke, jeden v Ružinove. Dostatok času na presun sa zohľadňuje už pri tvorbe rozvrhov. „Uvedomujeme si, že študenti sa často presúvajú medzi budovami na Tematínskej a Nevädzovej, najmä z dôvodu

výučby tvorivých predmetov v Mediálnom centre,” hovorí tajomníčka fakulty masmédií Ing. Alica Vašinová. „Snažíme sa to zohľadniť pri tvorbe rozvrhov a poskytnúť im dostatočný čas na presun. Ak nastane situácia, že skupina študentov by sa mala za krátku päťminútovú prestávku presunúť medzi budovami, okamžite to riešime,” dodáva. Inokedy zas chceme vidieť zaujímavý workshop či prednášku, ktorá sa odohráva na inej fakulte, na druhom konci mesta. A to ani nehovoríme o študentoch, ktorí bývajú na internáte a poriadne sa nacestujú. Rozhodli sme sa preto zistiť,

akými spôsobmi sa dostaneme „zo školy do školy” a koľko to trvá. Keďže sa počasie vonku konečne umúdrilo, siahli sme aj po zdravšom spôsobe prepravy. V súčasnej dobe bicyklového boomu sme sa vydali do školy šliapaním do pedálov a porovnali to s cestou v aute a MHD.

TOUR DE PEVŠ

Malá hŕstka študentov chodí do školy aj na bicykloch. Keď si však predstavíte diaľku z internátu na Tomášikovu alebo ešte ďalej, na Tematínsku, možno sa vám zakrúti hlava. Na naše preväpnie to však vôbec nie je také zlé. Trvá to približne toľko, čo s MHD.

Dokonca na fakulte práva viete byť aj v kratšom čase ako počas dopravnej špičky, približne za 28 minút. Ak pôjdete rezkejším tempom, pridete aj skôr a ešte spravíte niečo pre svoje zdravie. Treba však poznať správne skratky.

Z INTERNÁTU DO ŠKOLY

Na bicykel sme nasadli pred Uninova hostelom na Dopravnej ulici. Počasie nám, našťastie, prialo a takúto „vyhliadkovú” jazdu Bratislavou preto odporúčame každému. Našou destináciou bol opačný koniec Tour de PEVŠ, a teda okolo Tomášikovej, k Mediálnemu centru až do Petržalky na Tematínsku. Trasu si z internátu viete skrátiť cez Lokomotívne depo na Východnom, kde po ceste prejdete okolo Kalného jazera, okolo rôznych záhradiek cez Staviteľskú ulicu až pridete k nadjazdu ponad železniciu. Dole nadjazdom sa spustíte a dorazíte až na Bojnickú, kde využijete cyklotrasu. Odtiaľto už stačí ísť, akoby ste šli autom alebo autobusom. Treba si však dávať pozor na trolejbusy a autobusy, ktoré sa sem-tam snažia vidieť váš bicykel až príliš z blízka. K Tomášikovej a následne do neďalekého Mediálneho centra sme dorazili za približne 30 minút. A nemuseli sme vyčkávať na zástavkách ani sa tlačiť v autobusoch.

POKRAČUJEME ĎALEJ

Ak si však trúfate až na Tematínsku, trvať vám to bude približne 1 hodinu a 10 minút. Predstavuje to čas iba o 15 minút dlhší než mestskou hromadnou dopravou mimo špičky. Z Tomášikovej, resp. Nevädzovej, odporúčame trasu cez Ružinov s napojením

sa na cyklotrasu cez Prístavný most, ktorá začína pri študentskom domove Ekonomickej univerzity Ekonóm v prístave. Následne sa napojíte na Čunovskú radiálu, známu ako „Petržalskú hrádzu“, ktorá vás dovedie blízko k jazdeckému areálu. Táto časť je najbezpečnejšou, môžete si oddýchnuť spolu s desiatkami športovcov, ktorí sa bez obáv prehánajú na najznámejšej cyklotrase Bratislavy. Ani sa necítite, akoby ste boli v hlavnom meste. Potom už stačí prejsť na cyklotrasu po Kutlíkovej, akoby ste išli autobusom, či autom. Z Ružinova sme skúsili ísť aj trasou

cez most Apollo, ale táto bola o niečo dlhšia, treba rátať s ďalšími desiatimi až pätnástimi minútami.

PREČO BICYKEL?

Najväčšou výhodou cestovať bicyklom do školy je, že vás nijako nespomalí dopravná zápcha. Jednoducho, vaše tempo udáva kondička a energia. Okrem šetrenia času si užijete aj poriadny relax a odbúrate stres. Na PEVŠ jazdí na bicykli aj pedagogička fakulty masmédií a známa slovenská sociologička PhDr. Zuza-na Kusá, CSc. „Škola je na jazdu bicyklom priam ideálna,“ prezra-

dila. „Nejde len o šport. Cesta popri Chorvátskom ramene je v letnom semestri prosto paráda. Viete, aké krásne lekná tam rastú? Vrelo odporúčam,“ dodala Kusá. Odvážna členka pedagogického zboru fakulty masmédií je medzi študentmi známa práve svojím bicyklovaním. Bez problémov na ňom zdoláva Bratislavu aj počas zasnežených zimných mesiacov.

PRAKTICKY ZADARMO

O výhodách dvojkolesovej dopravy do školy nám povedal aj predseda Cyklokoalície, občianskeho združenia podporujúceho

rozvoj cyklistiky v Bratislave. „Samozerejme, že sa to oplatí. Či už cenovo, keďže bicykel môžete používať aj starý po otcovi, len ho treba trochu zreparovať,“ vysvetľuje Peciar. Do bicyklu naozaj nemusíte investovať majetok. „Všade na svete majú študenti staré bicykle, dokonca až vraky, ktoré im slúžia iba na cestu z bodu A do bodu B,“ dodáva. Cyklistov pozýva do komunitnej cyklotrasy na Šafárikovom námestí, kde si môžu za dobrovoľný príspevok bicykel sami opraviť a získať aj rady od skúsenejších. „Bicykel je často oveľa rýchlejší dopravný prostriedok,

ako sa na prvý pohľad zdá. Hlavne v čase dopravnej špičky,“ hovorí predseda Cyklokoalície. „V neposlednom rade na bicykli môžete lepšie a príjemnejšie zabúdiť, a teda spoznať svoje mesto dôkladnejšie ako cez okno autobusu,“ dodáva Peciar.

NA TEMATÍNSKEJ JE LEPŠIE

Študenti fakulty masmédií, psychológie, informatiky či ekonómie a podnikania si môžu vydýchnuť. Majú totiž najlepšie podmienky na cyklistiku. „Petržalka má potenciál byť Mekkou cyklistickej dopravy na Slovensku,“ potešil nás Peciar. Doplnil aj informácie o celkovom prepojení Petržalky a centra mesta. Ide o veľmi dobré trasy na petržalskej strane Dunaja začínajúce na Moste SNP. Nie je teda problém dostať sa zo školy priamo do srdca Bratislavy.

NAOZAJ NIELEN ŠPORT

Cesta do školy na dvoch kole-sách môže nahradiť cvičenie v predraženom fitness centre. „Budete o kúsok zdravší, keďže je dokázané, že dospelý človek, ktorý má aspoň pol hodiny aktívneho pohybu denne, sa teší lepšiemu zdraviu,“ hovorí Peciar z Cyklokoalície. Ak sa bojíte, že sa príliš spotíte, nie je to celkom pravda. Zvoľte ľahké tempo, ktorým sme šli aj my. Chladivý vietor odfúkne všetky nežiaduce účinky. Bohužiaľ, aj s upravenou frizúrou. Preto je ideálne zachrániť seba i účes helmou. K tomu nesmú chýbať reflexné prvky – niektoré prednášky predsa len končia neskôr.

ZÁKONY PLATIA AJ PRE VÁS

Pravda, Bratislava nie je Berlín, tu to majú cyklisti horšie. Aj počas našich skúšobných trás

CESTOVANIE DO ŠKOLY OČAMI PSYCHOLOGIČKY

CHODIŤ DO ŠKOLY NA BICYKLI MÔŽE POZITÍVNE VPLÝVAŤ NIELEN NA Telo, ALE AJ DUŠU. SPÝTALI SME SA NA NÁZOR ODBORNÍKA. ODPOVEDÁ VEDÚCA ÚSTAVU APLIKOVANEJ PSYCHOLÓGIE PHDR. DESANKA KANDEROVÁ, PHD.

Dalajláma kedysi povedal, že ľudia obetujú zdravie, aby zarobili peniaze a potom minú peniaze, aby získali zdravie. Stále viac sa zameriavame len na budúcnosť a prítomnosť nám uniká. Chodíme denne po tých istých cestách sto až tisíckrát už ani nevnímame, čo nové sa okolo nás deje. Nemáme čas vnímať detaily, aj keď celý život sa skladá z detailov. Unikajú nám krásne obrazy reality – príroda, nové objekty, pretože sa len presúvame z auta do budov, z budov do auta. Niekedy sa musíme ísť pozrieť von, aké je vlastne v ten deň počasie.

sme narazili na vodičov, ktorí

nerešpektovali cyklistu ako člena premávky. Na druhej strane, denne si všimame desiatky cyklistov, ktorí preletia cez prechod a nezosadnú, prefrčia na červenú alebo ohrozujú ľudí na chodníku. K lepšej situácii cyklistov tak môžete prispieť aj vy – správnym dodržiavaním vyhlášky. Potrebné informácie nájdeme hlavne v Čiastke 4 Zbierke zákonov č. 8/2009 na strane 53 v paragrafoch 52 a 55. Majte teda na pamäti, že na chodníku treba zosadnúť z bicykla a poctivo tlačiť. Jazdiť sa má hlavne po cestičke pre cyklistov a ak tam nie je, treba sa držať na pravom okraji vozovky. Ak však neohrozujete chodcov, môžete ísť aj po pravej krajnici vozovky.

BICYKLE VÍTA AJ ŠKOLA

Zvýšený záujem o chodenie do školy na bicykli privíta aj samotná škola. V súčasnosti nie je cyklistov veľa, a tak absentujú stojany – nie sú zatiaľ potrebné. Pýtali sme sa, ako bude vedenie školy postupovať v prípade do-pytu po miestach na odkladanie bicyklov. „V prípade stojanov na bicykle nevidíme problém v ich realizácii,“ hovorí vedúci riaditeľ PR oddelenia školy Mgr. Semen Lipitskiy. „Ak sa zvýši počet cyklistov navštevujúcich PEVŠ a narastie záujem o stojany, veľmi radi sa tým začneme zaoberať. Škola určite ocení, ak sa študenti začnú venovať aj takýmto zdravším spôsobom dopravy.“

MHD

Každý semester so sebou pri-náša drastické zmeny počasia a niekedy je lepšie zvoliť mestskú hromadnú dopravu. Opäť sme začali pri Uninova hosteli a naším prvým cieľom bola fakulta práva na Tomášikovej. Cestu autobusmi sme podnikli viackrát a trvala v priemere 40 minút. Toto číslo však platí mimo dopravnej špičky. Ráno a poobede si teda prirátajte zopár (ak nie rovno zopár desiatok) minút navyše. Prestupovať sme museli dvakrát. Z autobusu 56 na 53 a následne na 50 alebo 96. Posledné dva autobusy možno využiť aj na cestu k Mediálnemu centru. Od zastávky autobusu 50 je to len kúsok pešo, 96 vás dopraví dve zastávky ďalej priamo pred budovu.

A TERAZ DO PETRŽALKY

Ak máte vyučovanie na Tematínskej, cesta je podstatne dlhšia. V priemere sme namerali 55 minút, no aj toto číslo sa netýka dopravnej špičky. Z Uninova hostelu sme na zastávku Technopol išli autobusmi 56 alebo 52 s možným prestupom na električku 3,4,5 alebo 11 a následne na autobus 98, ktorý nás dovezol až do cieľa. Zmerali sme aj najčastejší presun študentov fakulty masmédií – z Mediálneho centra na Tematínsku. V prostriedkoch hromadnej dopravy sme strávili priemerne dvadsaťpäť minút a prestupovali sme z 96 na 95 alebo 98. V dopravnej špičke nám to trvalo o 10 až 25 minút viac. Najmä na Prístavnom moste.

NA ŠTYROCH KOLESÁCH

Mnohí študenti Paneurópskej vysokej školy sú už motorizovaní. Rozhodli sme sa preto zmerať

KOĽKO NÁM TO TRVALO?			
*minúty			
	INTERNÁT – FP	FP – FM	INTERNÁT – FM
BICYKEL	30	40	70
MHD	40	25	55
AUTO (MIMO ŠPIČKY/V ŠPIČKE)	15/30	13/30	17/40

túto trasu aj za volantom auta. Z internátu sme sa tentoraz vybrali priamo na Tematínsku. Využili sme obchvat a 17 kilometrov dlhá cesta nám trvala iba 17 minút. Samozrejme, takto malé číslo sme dosiahli preto, lebo sme sa vybrali, keď boli cesty prázdne. Opakovanou účasťou v rannej špičke sme zistili, že zo sedemnástich minút sa stáva štyridsať. Použili sme auto s priemernou spotrebou 5 litrov na 100 km. Keďže denne sa musí študent z internátu na Tematínsku nielen dopraviť, ale ja vrátiť, vypočítali sme jeho dennú spotrebu benzínu. Za deň teda minie 2,329 litrov. S priemernou cenou benzínu je to okolo 2,33 € na deň. Ak máte školu priemerne štyri dni do týždňa, mesačne „preštudujete“ vyše 40 € za benzín. Z Uninova hostelu sme sa autom vybrali na fakultu práva na Tomášikovu. Cesta dlhá 10 kilometrov nám trvala za ideálnych podmienok 15 minút. V špičke sa však toto číslo zdvojnásobilo. Ateliéry mediálneho centra sú hneď za rohom, stačilo prirátať dve či tri minútky.

FINÁLNE POROVNANIA

Ako to teda finálne vyzerá a čo je najrýchlejšie a najlepšie? Do tabuľky sme umiestnili jednotlivé časy. Keďže Mediálne centrum a budova na Tomášikovej ulici sú od seba neďaleko, zohľadnili sme to ako presun medzi Fakultou práva a Fakultou masmédií PEVŠ.

ZDRAVO ČI POHODLNE?

Je len na vás vybrať si ten správny spôsob dopravy. Ako vidíme, bicykel jednoznačne víťazí nad MHD. Trvá to takmer rovnako dlho, zašportujete si, odreagujete sa a urobíte niečo pre seba i pre životné prostredie. V súčasnej dobe rastúcej obľuby bicyklov tak môžete pôsobiť ešte o čosi zaujímavejšie. V mestskej hromadnej doprave si poriadne dlho postojíte či posedíte. Výhodou síce je, že sa stihnete čo-to naučiť na skúšku, no otázkou ostáva, či je bratislavská MHD pohodlnejšia než cesta bicyklom. Pravda je, že autom sa dostanete na PEVŠ najrýchlejšie, no s neporovnateľne vyššími nákladmi. Je to teda len na vás. Tak šťastnú cestu! *Like*

SÚŤAŽ *Like*

VYHRAJ NOVÝ PEUGEOT 308
A UŽÍVAJ SI LETO.

CHCEŠ ZÍSKAŤ AUTO ROKA 2014 S PLNOU NÁDRŽOU NA 2 TÝŽDNE?
TAK NEVÁHAJ A POŠLI NÁM DO REDAKCIE VIDEO, PREČO BY SI MAL VYHRAŤ PRÁVE TY!

ZÍSKAJ NAJVIAC LAJKOV NA FACEBOOKU A VYHRAJ.
Video posielaj na like.magazin@paneurouni.com do 19.5.2014.
facebook.com/likemagazin

PEUGEOT 308

MOTION & EMOTION

PHDR. RICHARD KEKLÁK, PHD.:

NÁZOR ŠTUDENTOV NÁM NIE JE LAHOSTAJNÝ

DOTAZNÍKY HODNOTENIA KVALITY SÚ NÁSTROJOM POSLUCHÁČOV NA OVPLYVNŔVANIE SKLADBY UČEBNÉHO PLÁNU. O ICH EFEKTIVITE A KROKOCH, KTORÉ FAKULTA MASMÉDIÍ PODNIKLA, SME SA ZHOVÁRALI S PRODEKANOM PRE MAGISTERSKÉ ŠTÚDIUM PHDR. RICHARDOM KEKLAKOM, PHD.

AKO VZNIKOL NÁPAD S DOTAZNÍKMI HODNOTE-NIA KVALITY VZDELÁVANIA?

Vychádza z hodnotenia kvality vzdelávania na našej škole. Aj zákon nariaďuje, aby mala vysoká škola vypracovaný, zavedený a uplatňovaný vnútorný systém kvality. Súčasťou takéhoto systému je aj hodnotenie kvality vzdelávania. Vnútorný systém kvality je upravený vnútorným predpisom vysokej školy. Keďže sme súkromná vzdelávacia inštitúcia, spätná väzba hodnotenia vzdelávacieho procesu od študentov má pre nás o to vyššiu prioritu.

AKÝ JE ZMYSEL DOTAZNÍKOV?

Spätná väzba študentov je pre nás dôležitým ukazovateľom kvality vzdelávania. Je napr. aj kritériom formovania študijného plánu, na tvorbu ktorého majú teda vplyv aj študenti na základe hodnotenia výučby konkrétnych predmetov a pedagógov. Ak je nejaký predmet alebo pedagóg študentmi negatívne hodnotený, je to pre nás dôvod k hlbšej analýze. Uskutoční sa rozhovor s daným pedagógom a nastavia sa nové podmienky vedenia a realizácie predmetu. V prípade opakovanej negatívnej spätnej väzby sa zvažuje aj zmena pedagóga.

KEDY SA TIETO DOTAZNÍKY DOSTANÚ K ŠTUDEN-

TOM?

Vždy na konci zimného a na konci letného semestra. Zvolili sme posledný týždeň výučby, pretože nechceme, aby sa v hodnotení odrážali výsledky získané v skúškovom období.

V MINULOSTI STE NEPOUŽÍVALI ELEKTRONICKÝ FORMU.

Prvé roky boli dotazníky administrované v tlačenej forme a rozdávali sme ich na poslednej hodine každého predmetu. Aby sa celý proces zjednodušil a zefektívnil, inicioval som formu online dotazníkového prieskumu. Pripravil som prvú verziu cez voľne dostupný Google Forms.

ODRAŽILO SA TO NA NÁVRATNOSTI?

Určite áno, ale nepočítali sme s vysokou návratnosťou, čo sa aj stalo. Vychádzali sme z predpokladu, že prieskumu sa zúčastnia tí, ktorí majú záujem a sú motivovaní, čím sa zvýši kvalita spätnej väzby. Tí, ktorí majú relevantné dôvody vyjadriť sa k službám, procesu výučby a samotným pedagógom.

AKÁ JE PERCENTUÁLNA NÁVRATNOSŤ?

Pohybuje sa v rozpätí 20 – 23 %. V prvom roku bola návratnosť vyššia, presahovala 30 %, v posledných troch semestroch sa ustálila. Nieкто si povie, že je to nízka percentuálna

TEXT: RADOVAN KOPEČNÝ | FOTO: MARTIN NEDELIAK

miera návratnosti, ale je to štandardná návratnosť pri on-line prieskumoch.

ČO SA DEJE S VÝSLEDKAMI?

Po štatistickom spracovaní sa výsledky posielajú jednotlivým vedúcim ústavu. Tí ďalej pracujú s kvalitatívnou zložkou v rámci jednotlivých predmetov. Správa o kvalite a spokojnosti vzdelávacieho procesu sa pripravuje a prezentuje na kolégiu dekana a vedeckej rade fakulty.

DOTAZNÍKY SA VŠAK NETÝKAJÚ IBA PREDMETOV A PEDAGÓGOV.

Hodnotia sa aj aspekty kvality služieb na fakulte. Posudzuje sa tiež práca študijného oddelenia, práca vedenia fakulty, vedenia ústavov a pod. Zohľadňuje a hodnotí sa celkové fungovanie fakulty.

VYKONALA UŽ FAKULTA KONKRÉTNE KROKY NA ZÁKLADE PODNETOV V DOTAZNÍKoch?

Určite áno. Výsledky hodnotenia zaujmavú aj Správnu radu školy. Vo viacerých prípadoch sa aplikovalo riešenie výmeny pedagóga na predmete, zmena obsahu predmetu, posunutie predmetu v rámci semestrov a pod. Práve na základe pripomienok od študentov sa rekonštruovali sociálne zariadenia, zaviedol sa internet do viacerých miestností, inštalovali sa počítače do učební, skvalitňujú sa knižničné služby, skvalitňuje sa technická podpora v rámci, ale aj mimo vyučovacieho procesu, modernizoval a skultúrnil sa vestibul budovy a podobne. Uvedomujeme si, že zmeny vyžadujúce si vyššie investície, nemožno realizovať zo dňa na deň. Keďže implementácia navrhnutých zmien neprichádza ihneď, študenti majú pocit, že dotazníky nemajú odozvu, lebo nevidia okamžité výsledky. To sa žiaľ odráža na účasti. Rád by som zdôraznil, že na názore študentov nám záleží a určite nám nie je ľahostajný.

ČO ODPORÚČATE ŠTUDENTOM PRI ĎALŠOM KOLE DOPYTOVANIA?

Zúčastniť sa prieskumu a využiť možnosť otvorene a anonymne vyjadriť svoj názor. Vyjadriť aj pochvalu a nebáť sa poskytnúť kritiku. Chcem povzbudiť študentov k vyššej aktivite pri hodnotení kvality vzdelávania na našej fakulte a oceniť by som konštruktívnejšie hodnotenie aj kritiku. Aby boli študenti pri svojich hodnoteniach konkrétnejší a poskytlí nám odporúčania, ktoré vidia ako možné riešenia nastolených problémov. Spätná väzba študentov je neoceniteľná. *Like*

S KALIŇÁKOM O PRÁVE A ODPOČÚVANÍ

TEXT: ANABELA MIKUŠIAKOVÁ

FOTO: ROMAN KRAJNIAK

Podpredseda vlády a minister vnútra Slovenskej republiky, Robert Kaliňák, prijal pozvanie študentského klubu a dňa 24. marca navštívil Paneurópsku vysokú školu. Na fakulte práva prednášal študentom na tému občan verzus spravodajské služby a polícia. Podpredseda vlády sa vyjadril ku všetkým veľkým a medializovaným kauzám v súčasnosti a vtipným spôsobom priblížil študentom spôsob, ako využiť právo v každodennom živote. Vysvetlil, prečo je dôležité byť vzdelaným a ako využiť právnické vzdelanie vo svoj prospech. Dotkol sa aj chúlостivej témy, odpočúvania. V nasledujúcej diskusii sa profesionálne vyhol všetkým politickým otázkam, keďže, ako sám povedal, rešpektuje

vysokoškolskú pôdu, na ktorej sa nachádza. Otázky mu kladli, ako kolegovia z odboru, tak čerství študenti práva. Kaliňák s úsmevom a čo najpresnejšie odpovedal na každú položenú otázku. Pre nedostatok času sa diskusia musela skončiť skôr, než položil otázku každý študent, ktorý mal záujem. Robert Kaliňák mal hneď dve spomienky spojené s priestormi našej školy. Prvou bolo miesto, kde sa prvýkrát oženil a pred dvadsiatimi rokmi prišiel o svoju slobodu a druhou, keď presne pred dvadsiatimi rokmi doštudoval. V momente, keď vstúpil na vysokoškolskú pôdu PEVŠ, smutne si uvedomil, že podľa vlastných slov, už nie je taký mladý, ako si myslel.

ÚSPECH Z FRANKFURTU

TEXT: MARTIN KRIDLA

ŠTUDENTI FAKULTY PRÁVA PEVŠ DOSIAHLI VEĽKÝ ÚSPECH NA SÚŤAŽI FRANKFURT INVESTMENT ARBITRATION MOOT COURT. V KONKURENCII 42 TÍMOV OBSADILI CELKOVO PIATE MIESTO A ZÍSKALI CENU PRE NAJLEPŠÍ TÍM ZO STREDNEJ A VÝCHODNEJ EURÓPY. TO VŠETKO HNEĎ ZA PRVEJ ÚČASTI V TEJTO SÚŤAŽI.

Tím v zložení Marek Anderle, Matúš Jarolín, Martin Kridla, Peter Plachý a Sláva Stašková sa stretol v súbojoch so školami ako Goethe univerzita Frankfurt, Univerzita z Miami, Queen Mary univerzita z Londýna alebo Univerzita Georgea Washingtona z Washingtonu D.C.. Ako nováčik súťaže sa sebavedomo presadil a skončil tesne pred bránami semifinále, na piatom mieste. Tohtoročný prípad sa zaoberal fiktívnym sporom medzi Indicko-egyptským investorom a Jemenom pod multilaterálnou zmluvou na podporu a ochranu investícií medzi krajinami stredovekého Ayyubidského impéria.

Predmetom sporu bolo nadmerné zvýšenie daní v Jemene a znemožnenia obchodu niektorým investorom z Egypta, ale aj nestrannosť rozhodcu a sledovanie súkromnej pošty.

ČO JE TO FRANKFURT INVESTMENT ARBITRATION MOOT COURT?

Frankfurt Investment Arbitration Moot Court je súťaž v simulovanom medzinárodnom rozhodcovskom konaní medzi investorom a štátom. Záverečný turnaj súťaže každoročne organizuje na svojej pôde Goethe univerzita Frankfurt v spolupráci s medzinárodnou advokátskou kanceláriou McDermott Will & Emery. Pred záverečným turnajom majú tímy možnosť zúčastniť sa cvičných kôl súťaže vo Washingtone D.C., Paríži, Kyjeve, Hongkongu a Bombaji. Študenti PEVŠ sa zúčastnili na dvoch z nich – v Paríži a v Kyjeve.

OPĎĎ IDEME DO D.C.

PANEURÓPSKA VYSOKÁ ŠKOLA POSTÚPILA NA SVETOVÉ FINÁLE SÚŤAŽE JESSUP. TÍM PEVŠ UŽ TRADIČNE PREUKÁZAL SVOJU DOMINANCIU V MEDZINÁRODNOM PRÁVE VEREJNOM A PORAZIL V NÁRODNOM KOLE UNIVERZITU KOMENSKÉHO V POMERE 3:1.

Študenti Fakulty práva v zložení Anna Šablicová, Jana Szelecká, Viktória Kopaczová, Marián Maholányi, Jakub Osvald v apríli odletia na záverečný turnaj do Washingtonu D.C., aby zabojovali o slávny JESSUP Cup.

Tohtoročný prípad vychádza z morského práva. Predmetom sporu je okrem iného ochrana ohrozeného druhu vzácnej ryby v kontexte ťažby nerastných surovín, ochrana podmorského kultúrneho dedičstva a osud piráta prenasledovaného na mori.

ČO JE TO JESSUP?

Philip C. Jessup International Law Moot Court Competition je celosvetová súťaž - simulované súdne konanie primárne z odboru medzinárodné právo verejné. Organizuje ju nezisková študentská organizácia International Law Students' Association v spolupráci s renomovanou právnickou kanceláriou White & Case. Každoročne od roku 1959 sa odohráva vo Washingtone D.C. a od začiatku do konca prebieha v anglickom jazyku. A preč práve názov JESSUP? Súťaž bola na pamiatku pomenovaná po bývalom sudcovi Medzinárodného súdneho dvora, diplomatovi, vedcovi a právnikovi menom Philip Caryl Jessup.

TEXT: MARTIN KRIDLA

TOMAN OPĚT NA PEVŠ

TEXT: ANABELA MIKUŠIAKOVÁ
FOTO: SOŇA VOZÁROVÁ

Najznámejší česko-slovenský motivátor Ivo Toman prišiel na Fakultu masmédií PEVŠ porozprávať o úspechu a budovaní osobnej značky. Prednášky, ktorá sa konala 10. marca vo Veľkej aule, sa zúčastnilo viac než tristo študentov. Hoci Toman obvykle prednáša za finančnú odmenu, pre študentov PEVŠ to spravil zadarmo. Profesionalita a dokonalá príprava bola viditeľná na prvý pohľad. Ivo Toman dal študentom jasný návod, ako sa stať úspešným a bohatým človekom. Aj napriek Touretovmu syndrómu a viditeľným tikom, ktoré sú spojené s touto chorobou, sa stal úspešným rečníkom. Nadhľad a zmysel pre humor sú vlastnosti, ktoré mu v žiadnom prípade nechýbajú. Toman prezradil študentom všetky svoje know - how. „Mať talent nestačí. Za úspechom sa skrýva veľa práce,“ povedal a vysvetlil pravidlo 10 000 hodín. Toto pravidlo podľa Tomana urobí aj z priemerných ľudí nadpriemer-

ných, úspešných a bohatých. Podľa jeho teórie je úspech spojenie talentu, šťastia, túžby, času a systému nepohody. Ani jedna z týchto piatich vecí nesmie chýbať. Vtedy máte o úspech postarané. „Nie každý môže byť úspešný. Buď máte talent alebo nie. Ak nie, nič s tým neurobíte,“ dodal Toman na otázku, či majú všetci rovnaké šance stať sa úspešnými. Po prednáške sa strhla plodná debata medzi študentmi a Tomanom. Bolo to už druhýkrát, čo Ivo Toman navštívil Paneurópsku vysokú školu a dúfajme, že nie posledný. Ivo Toman sa venuje biznisu už od roku 1989. Po tom, čo sa dostal do miliónových dlhov, založil firmu Taxus International a v roku 2004 začal vyvíjať revolučnú výučbu angličtiny so svojou manželkou. Doteraz vydal už deväť kníh a šesť motivačných DVD. Prednáša pre veľké firmy a školí milionárov. Témy jeho prednášok sú rôzne. Ako byť úspešným, šťastným či práve budovanie osobnej značky.

Like

TO NAJLEPŠIE Z NOVINÁRSKEJ FOTOGRAFIE

TEXT: ZUZANA KOMÁROVÁ

V dôstojných priestoroch Dvorany ministerstva kultúry sa tento rok uskutočnila vernisáž výstavy Czech Press Photo – prestížnej fotografickej súťaže pre profesionálov z Česka a Slovenska. Jedným zo spoluorganizátorov je už tradične aj Fakulta masmédií PEVŠ. Hostí vernisáže slávnostne naladila piesňou Don't know

why od Norah Jones. Milka Illéšová, poslucháčka našej fakulty psychológie. Po nej nasledovalo privítanie vzácných hostí, medzi ktorých nesporne patrili aj veľvyslankyňa Českej republiky Lívia Klausová či dekan fakulty masmédií profesor Jozef Leikert. Ten sa prítomným prihovril a poukázal na význam fotografie v žurnalistike

aj v dnešnej digitálnej dobe. Vďaka spolupráci s Veľvyslanectvom Českej republiky a Českým centrom na Slovensku sa prvá repríza výstavy Czech Press Photo koná práve v Bratislave. Medzinárodná porota to ani vlni nemala ľahké, pretože posudzovala spolu 3580 fotografií od 294 autorov. Svoje o tom vie kurátor výstavy a náš

pedagóg Marián Pauer, ktorý už ôsmykrát zastupoval Slovensko v radoch medzinárodnej jury. Vo svojom príhovore sa tiež vyznal zo vzťahu k fotografii, ale spomenul aj mená, ktoré ho najviac ovplyvnili. Násteší, že medzi nádejnú mladú generáciu zaradil aj úspešného doktoranda fakulty masmédií Petra Kubaľáka.

MAROŠ ŠEFČOVIČ: MÁME ŠANCU BYŤ SVETOVÝM LÍDROM

MEDZI ŠTUDENTOV PEVŠ PRIŠIEL DISKUTOVAŤ O VÝZVACH PRE EÚ. VO SVOJEJ PRÁCI HĽADÁ ROVNOVÁHU MEDZI EURÓPSKYMÍ A NÁRODNÝMI ZÁUJMAMI. O SCHOPNOSTIACH SLOVÁKOV NEPOCHYBUJE A JE PRESVEDČENÝ O ZVLÁDNUTÍ HISTORICKY PRVÉHO PREDSEDNÍCTVA SLOVENSKA V RADE EÚ. VYSTUDOVANÝ PRÁVNÍK, POVOLANÍM DIPLOMAT, MOMENTÁLNE PODPREDESA EURÓPSKEJ KOMISIE PRE MEDIINŠTITUCIONÁLNE VZŤAHY A ADMINISTRATÍVU, JUDR. MAROŠ ŠEFČOVIČ, PHD.

TEXT: MARTIN KRIDLÁ, ADAM ŠEBESTA | FOTO: ROMAN KRAJNIAK

SMERUJE EÚ K FEDERALIZMU?
V EÚ máme veľa federalistických prvkov. Spoločná mena je najintímnejší vzťah, ktorý medzi sebou členské krajiny môžu mať. Spoločne si strážime hranice v Schengene. Sme zmluvne a finančne poprepájaní. Ide o sieť záväzkov, ktoré nikde inde nenájdete. Európska únia je v našich podmienkach vnímaná ako superštát. Nevyhnutné bude dokončiť bankovú úniu - dohľad nad bankami a spoločný rezolučný mechanizmus, ktorý sa uplatní, keď niektorá z bánk začne krachovať, aby to opäť nemuseli platiť daňoví poplatníci. V prehľbovaní eurozóny sa bude pokračovať. Niektoré členské krajiny by však rady otvorili prístupové zmluvy a vyrokovali si možnosť dať nohu do dverí. Podobné tendencie prezentuje Veľká Británia alebo Holandsko.

PRÍPRAVY NA HISTORICKY PRVÉ SLOVENSKÉ PREDSEDNÍCTVO RADE EÚ SÚ V PLNOM PRÚDE. ZVLÁDNE-ME ORGANIZÁCIU?
Určite áno. My Slováci sme majstri improvizácie. Videl som, čo všetko sme dokázali spraviť za dva týždne pred vstupom do

Schengenu. Český veľvyslanec nám už sľuboval, že idú stavať schengenskú hranicu niekde pri Brne. Dokážeme obrovské veci za neuveriteľne krátky čas. Keby sme tú energiu dokázali udržať dlhšie, boli by sme druhý Singapur (Smiech).

AKÉ SÚ VÝHODY PREDSEDNÍCTVA?
Predsedajúca krajina spolu s jej predstaviteľmi veľí celý polrok Rade EÚ. Predkladajú návrhy na kompromis. Musia rokovať s veľkými aj malými členskými štátmi. Zastupujú EÚ na rôznych stretnutiach po celom svete. Slovensko bude opäť viac v povedomí, bude sa o ňom viac písať. Vytvára to výbornú sieť kontaktov, ktoré môžete neskôr využiť pri reprezentovaní svojej krajiny.

ČO BUDE HLAVNOU TÉMOU SLOVENSKÉHO PREDSEDNÍCTVA?
Viem si predstaviť tému ako voda, energetika, susedské partnerstvo, rozpočtová otázka, vyhodnocovanie stratégie EÚ 2020. Bude ich veľa - niektoré prinesie Slovensko a niektoré vyplynú z cyklu rotácie predsedníctva - témy, ktoré nestihnú

dokončiť predsedníctva pred nami. Určite to bude veľká výzva, ale Slovensko ju zvládne.

AKÚ REPUTÁCIU MÁ SLOVENSKO DNES V ZAHRANIČÍ?
Vnímanie Slovenska ako krajiny Schengenu a eurozóny je vynikajúce. Máme dobrých diplomatov. Predstavte si medzinárodnú konferenciu o Afganistane, na ktorej sú medzinárodné organizácie zastúpené tromi Slovákami - Ján Kubiš ako veľvyslanec OSN, Miroslav Jenča ako reprezentant generálneho tajomníka OSN pre Áziu a Marcel Peško ako zástupca OSCE. Ďalej máme Petra Tomku, ktorý je predsedom Medzinárodného súdneho dvora. Miroslav Lajčák vykonával všetky možné medzinárodné funkcie na Balkáne. Cvieng Slovenska v zahraničí je často iný ako doma. Patríme do elitného klubu - spolu s Francúzmi, Nemcami a Fínmi, ktorí spoločne rozhodujú o napredovaní menovej a ekonomickej politiky eurozóny.

KTORÉ ZÁUJMY SÚ PRE VÁS PREDNEJŠIE? EURÓPSKE ALEBO SLOVENSKÉ?
Každý eurokomisár hľadá prienik.

Pri výberovom procese prejdete najskôr národným kolom, potom európskym. Na úspešnom konci výberového konania skladáte pred Súdnym dvorom EÚ prísahu, že nebudete podliehať žiadnym národným ani lobistickým vplyvom. Často sa stane, že Európska komisia odsúhlasí návrh, ktorý nie je vnímaný s dramatickým entuziazmom v domácej členskej krajine. Eurokomisár Almunia má napríklad ťažkú úlohu, keď prijíma kartelové rozhodnutia, ktorými sa vyrubujú veľké pokuty. Tieto rozhodnutia sú vnímané rôzne aj v jeho domácej krajine. Vždy ide o hľadanie prieniku. Úlohou Európskej komisie je, aby fungovala nadčasovo bez podliehania vplyvu krátkych volebných cyklov. Aby mohla otvárať otázky, ktoré sú politicky citlivé a náročné. Je dôležité, aby v Európskej komisii boli zastúpení eurokomisári z každého členského štátu. Členské štáty by nemali mať pocit, že ich postoje neboli zohľadnené. Snaha nájsť prienik toho najlepšieho pre EÚ a zároveň pre členský štát stojí vždy na prvom mieste. Like

TEXT, FOTO: NIKA MIČECHOVÁ

MATEUS ANDRADE:

CÍTIM SA TU, AKOBY SOM BOL NA DLHOM FASHION WEEKU

MATEUS ANDRADE (20) JE NAŠIM VÝMENNÝM ŠTUDENTOM NA ZÁKLADE BILATERÁLNEJ DOHODY FAKULTY PRÁVA PEVŠ S BRAZÍLSKOU FEDERAL UNIVERSITY V RIO DE JANEIRO. SLOVENSKO SI VYBRAL AJ VĎAKA DOBREJ KOMUNIKÁCII S PEVŠ. BÁBIKY BARBIE BOLI PODĽA MATEUSA INŠPIROVANÉ SLOVENKAMI. POVAŽUJE NÁS ZA VEĽMI POHOSTINNÝCH A NÁPOMOCNÝCH. KEĎ SA DOZVEDEL, ŽE V ZIME MÁME AJ -20 STUPŇOV, NEVERIL. PARADOXNE HO PREKVAPILA DOCHVÍLNOSŤ MHD. NA CESTU SA PRIPRAVOVAL ŠTYRI MESIACE, INVESTOVANÝ ČAS A ROZHODNUTIE NELUTUJE, PRÁVE NAOPAK.

AKO JE MOŽNÉ, ŽE MÁŠ IBA 20 ROKOV A UŽ KONČÍŠ ŠKOLU? (smiech) Už by som to mal ko-nečne ujasniť. Školský systém v Brazílii je odlišný od vášho. Základné vzdelanie máme deväť rokov a potom študujeme tri roky strednú školu. Počas posledného ročníka sa pripravujeme na skúšku, podľa ktorej sa prijíma na vysoké školy. Skúška „vestibular“ je rovnaká pre celú krajinu. Znamená to sedem miliónov študentov, ktorí sa snažia o prijatie na vysokú školu. Čiže počas môjho posledného ročníka strednej školy som mal 17 rokov a skúškou úspešne prešiel. Bol som prijatý na vysokú školu a nemusel som tým pádom ostať dlhšie na strednej. Treba ešte dodať, že verejné školy sú v Brazílii lepšie ako súkromné, s výnimkou katolíckych.

ČO JE TU ÚPLNE INÉ AKO V BRAZÍLIÍ? Jednoducho všetko. Studené zimy, jazyk, dochvilnosť MHD, hrad v strede mesta alebo hrady v celej Európe. Je úžasné, ako jednoducho môžem chodiť na rôzne výlety. A, samozrejme, kuchyňa!

NAJLEPŠÍ A NAJVTIPNEJŠÍ ZÁŽITK, KTORÝ SI TU STIHOĽ ZAŽIŤ? Nie som schopný vybrať ten naj. Všetko je zaujímavé, pekné a nové! Naozaj som rád, že tu môžem byť. Od mesta až po ľudí, ktorí sú mi vždy nápomocní, je všetko krásne. Spoznal som ľudí z rôznych krajín, zima nebola až taká studená, študujem, cestujem a zabávam sa v Európe. Môžem byť iba šťastný! (smiech). Niet sa na čo sťažovať. Hlavne ďakujem Bohu za túto životnú skúsenosť a tiež mojej rodine a všetkým z PEVŠ, ktorí sa o mňa tak dobre starajú, odkedy som sa ozval, že prídem. Radka Sabová, Slavomír Rudenko, Dominika, Matúš a Miška, ďakujem. Vtipná príhoda, ktorá mi napadla sa stala počas obeda v nákupnom centre. Objednal som

si studenú rybu, ružu a zemiaky. Predavačka na mňa vydesene pozerala, čo od nej chcem. Jedenie ryže so zemiakmi je u nás úplne bežné. To, že tu to tak nie je, som nevedel.

AKO SI SA CÍŤIL, KEĎ SI VIDEL SNEH PO PRVÝ RAZ? Bolo to úžasné! My, Brazílčania máme jeden spoločný sen – vidieť sneh! A teraz môžem povedať, že mám tento sen splnený! (smiech) Bolo to pekné a zábavné. Naozaj odlišná a prekvapivá situácia.

ČIŽE, KEĎ SI SEM PRIŠIEL, U VÁS BOLO 40 STUPŇOV A TU -9... Áno, bol to veľký a čudný rozdiel. Keď som odchádzal z Ria, bolo tam 42 stupňov a keď som prišiel do Viedne, -5. Na druhý deň, keď som si chcel pozrieť Bratislavu, bolo už -9. Skúste si predstaviť, koľko obliečenia som mal na sebe. Vďaka Bohu, že som videl sneh, zažil nízke teploty, ale zima sa nakoniec oteplila a ja už je tu.

NEBOL V RIU PROBLÉM ZOHNÁŤ TEPLÉ OBLIEČENIE? Máme niekoľko obchodov, kde sa dajú zimné veci kúpiť, ale sú veľmi drahé. Musel som si ich však zaobstarať, aby somna ceste z letiska do bytu nezmrzol! Oblečenie, ktoré my Cariocania nosíme počas zimy, by ste však vy tu nosili počas jari. Najchladnejšie zimné teploty v Riu sú 18 stupňov, niekedy 14 v noci. Keď k nám príde takáto zima, sme zababušení v bundách a šáloch (smiech). Samozrejme, že pre vás to zima nie je.

AKO SI VŠÍMAM, SI TU CELKOM POPULÁRNY. AKO TO VNÍMAŠ? (smiech) Aj ty mi to hovoríš? Začnem tomu už asi veriť! Môj otec mi vždy hovorí: „Mateus, nenechaj sa zlanáriť. Ostaň nohami pevne na zemi!“ (smiech) Moja rodina je na mňa veľmi hrdá. Samozrejme, zasmejeme sa, keď mi to ľudia hovoria.

Kamaráti si zo mňa robia žarty, hovoria, že som tu malá hviezda alebo celebrita. Nemyslím si to, samozrejme. Ale užívam si to tu a teší ma to. Nemôžem to odmietnuť, ale nohami stojím pevne na zemi! (smiech). Toto je moje už štvrté interview a čaká ma piate. Prijímam všetky pozvania, ktoré prídu a rozširujem si môj networking a priateľov.

ZMENILO SA NIEČO, ODKEDY SI TU? Veľmi veľa vecí. Som tu len chvíľu a môžem povedať, že som veľmi dospel. Bývam sám, starám sa o byt, výdavky, stravu a všetko ostatné. Získavam skúsenosti a vytváram si názory na všetko, čo je dôležité pre rozvoj ľudskej osobnosti. Aj keď študujem medzinárodné vzťahy, začal sa mi tu páčiť aj medzinárodný marketing. V Brazílii nie je až tak rozvinutý, čo môže byť pre mňa príležitosť.

NEZALÚBIL SI SA DO SLOVENSKA AŽ TAK, ŽE BY SI TU OSTAL ŽIŤ? Veľmi som sa do vašej krajiny zamiloval. Chýba mi ale rodina a veľmi! Ak by som sa rozhodol, že tu ostanem, musel by som sa naučiť zvládnuť pocit, ktorý voláme „saudade“. Toto slovo nemá preklad v žiadnom jazyku, ale označuje pocit, keď vám niekto chýba. Možno však raz príde príležitosť a ja nie som typ človeka, ktorý by ju zahodil. Ak by ponuka prišla, zvažoval by som. Určite Slovensko odporučím všetkým známym. Máte krásne poklady, o ktorých by ľudia mali vedieť a mali by sa na ne prísť pozrieť.

A ČO NAŠE ŽENY? Och, ako to povedať. Musím vyberať slová tak, aby boli vhodné, pretože máte určite veľa čitateľiek. Jednoducho, určite niektoré slová na opisovanie krásy boli vymyslené opisovaním slovenských žien. (smiech) Vo všeobecnosti sú vždy veľmi dobre a vkusne

oblečené. Svojou krásou prilákajú pozornosť. Cítim sa, ako keby som bol na dlhom Fashion weeku, pretože veľa žien v uliciach a aj na PEVŠ vyzerá ako top modelky. Som si istý, že Barbie bola inšpirovaná Slovenkou! (smiech) A nerobím si žarty, myslím to vážne! Samozrejme, aj v Brazílii máme krásne ženy, ale z desiatich je krásnych päť. Tu z desiatich je až sedem ako Barbie. Hovorím to so všetkým rešpektom. Veľmi dobre, Slovensko!

ČO BY SI ODKÁZAL ŠTUDENTOM, KTORÍ ROZMÝŠĽAJÚ VYUŽIŤ NAŠU BILATERÁLNU DOHODU A NAVŠTÍVIŤ TVOJU DOMOVINU? Neváhajte! Nerozmýšľajte nad tým, že je to ďaleko. Brazília je pripravená hostiť turistov, aj zahraničných študentov či pracujúcich. Radi prijímame cudzincov a zdieľame s nimi našu kultúru, jedlo, hudbu a všetko ostatné. Rio de Janeiro je nazývané „a cidade maravilhosa“ (úžasné mesto, pozn. red.). Máme tam úžasné možnosti. Mesto má skoro sedem miliónov obyvateľov s miestami pre zábavu, oddych a navyše všade je futbal. Zbožňujeme slnko a pláže, ktoré sú naším hnacím palivom. V posledných rokoch u nás bolo veľa významných udalostí a tento rok nás čaká World Cup 2014 a o dva roky tiež Olympiáda 2016. Ľudia sú u nás takí odlišní, že môžete stretnúť akékoľvek rasy žijúce vedľa seba, čo vytvára úžasný ľudský mix. Každý si určite nájde svoje. Krajina je plná korupcie a množstva iných problémov, ale, aj keď je to niekedy ťažké, snažíme sa žiť s úsmevom na tvári. *like*

MICHAELA BENEDIGOVÁ:

REPUTÁCIA JE TO, ČO O NÁS HOVORIA, KEĎ NIE SME V MIESTNOSTI

KRÁLOVNÁ SLOVENSKEHO PR, LOBISTKA, ENTREPRENEURKA, PEDAGOGIČKA A PÔVABNÁ ŽENA **MICHAELA BENEDIGOVÁ** JE SYMBOLOM ÚSPECHU. ZAČÍNALA AKO NOVINÁRKA A DNES VEDIE NAJVÄČŠIU PUBLIC RELATIONS AGENTÚRU NA SLOVENSKU. JEJ ŠPECIALITOU JE MANAŽMENT REPUTÁCIE, KTORÝ VYUČUJE NA FAKULTE MASMÉDIÍ PEVŠ. PREZRADILA, ČO VLASTNE TENTO JEDNODUCHÝ POJEM V BIZNISE ZNAMENÁ, AKO SA OVPLYVŇUJE LEGISLATÍVA A PREČO SÚ ŽENY V PUBLIC RELATIONS LEPŠIE.

AKÉ BOLI VAŠE ZAČIATKY V PR?

Od štrnástich rokov som chcela byť novinárka, a tak som vyštudovala žurnalistiku. Po škole som začala pracovať v oblasti marketingu v podniku zahraničného obchodu Chirana Export Import. V tom čase sa PR na Slovensku ešte len rozvíjalo, písal sa rok 1993 a bola tu jedna PR agentúra Pro Publicum Ivana Žáryho. Pre slovenské PR urobil nesmierne veľa a ukázal, že vieme robiť služby aj pre zahraničných investorov. Začala som preto budovať PR v Chirane.

A DNES VEDIETE NAJVÄČŠIU A NAJZNÁMEJŠIU PR AGENTÚRU SEESAME.

Na jednej zahraničnej konferencii som stretla Jeana Leopolda Schuybroeka z poprednej belgickej PR firmy Interel.. Spýtal sa ma, či by som pre neho chcela pracovať a či založíme spolu PR agentúru. Skromne som povedala, že ja predsa nemôžem riadiť firmu. Uistil ma, že sa nemám čoho báť a že všetko potrebné ma naučia. Najskôr som pre nich pracovala ako zamestnanec,

potom sme od nich postupne kúpili podiely a dnes je SEESAME plne vlastnený manažmentom.

PREČO STE SA ROZHODLI DOPLNIŤ SI VZDELANIE?

Titul MBA som získala popri zamestnaní vďaka programu, ktorý vtedy ponúkla Fakulta manažmentu UK pre ľudí s manažérskou praxou. Dochádzali sem pedagógovia z Pittsburskej univerzity alebo Webster university. Musím povedať, že štúdium MBA a porozumenie všetkých sfér biznisu, mi dalo veľa v dvoch rozmeroch. Jeden je, že viem lepšie riadiť svoju firmu. Druhý spočíva v manažment consultingu, ktorý chtiac-nechtiac robíme aj v rámci PR. Poznáam princípy riadenia firmy a viem manažérom pomôcť nájsť efektívnejšie riešenie.

NEŤHALO VÁS TO V MLADOSTI INAM?

Myslím si, že každý v PR má občas existenčné pochybnosti. V public relations akoby v prenesenom význame kompenzuje nevedokonalosti klientov. Keby

boli dokonalí, nepotrebovali by nás. Ako v každej poradenskej činnosti. Niekedy ťažko seba samému argumentovať užitočnosť tohto povolania, napríklad oproti lekárovi. Samozrejme, že ma to ťahalo k iným sféram. Mám však peknú skúsenosť – v roku 2006 som strávila tri mesiace v Guatemale. Učila som sa tam španielčinu a pracovala s chudobnými deťmi, ktoré stáli na okraji spoločnosti. Pomáhala som im so vzdelávaním, ale aj so základnými životnými a hygienickými návykmi. Bol to obrovský zážitok. Tam človek naozaj pocíti užitočnosť toho, čo robí.

ČÍM VÁM PR IMPONUJE?

Na práci v PR je zaujímavé, že sa menia biznisy a klienti. Často riešim úplne iný problém. Hlavne v issue manažmente a krízovej komunikácii sa nemôžem sťažovať na nedostatok diverzity. Niekedy som denne aj v troch rôznych biznisoch.

NA AKÝ BIZNIS A OBLASŤ SA ŠPECIALIZUJETE?

Zameriavam sa na tvrdšie priemyselné sektory ako energetika, development, a zdravotníctvo.

NIKDY STE NENARAZILI NA OTÁZKU POHLAVÍ? TVRDŠIE PRIEMYSELNÉ SEKTORY SA ZDAJÚ VIAC „MUŽSKÉ“. No vidíte. Ale ženy sú v PR lepšie, sú empatickejšie. Okrem toho v PR je to tak, že stavíme pomník klientovi. Podobne aj v politickej komunikácii. Je tam tím, no všetku smotanu zlíže politik. Myslím, že ženy to dokážu ľahšie stráviť, pracovať pre niekoho a úsilie a výsledok venovať reputácii niekoho iného.

TEDA ZA KAŽDÝM ÚSPESNÝM CHLAPOM JE ŽENA.

Áno, aj takto by sa to dalo povedať.

NA PEVŠ UČÍTE MANAŽMENT REPUTÁCIE. SLOVO REPUTÁCIA SA MÔŽE ZDAŤ SPROFANOVANÉ I NEDOSTA-TOČNE VYSVETLENÉ... Myslím si, že pojmu reputácia intuitívne všetci rozumieme. Nepovažujem to za sprofanované. V biznise aj v živote má pomerne jednoznačný význam. Reputácia nie je

to, čo o sebe hovoríme my, ale to, čo o nás hovoria vtedy, keď nie sme v miestnosti. Definícia je veľmi jednoduchá, no je to komplexná oblasť. Najlepší spôsob, ako bojovať so zložitou, je rozmeniť si to na drobné. Môžeme tak rozprávať o atribútoch reputácie v jednotlivých sektoroch a pri jednotlivých značkách. Koncept je jednoduchý a možno si ho pripodobiť k iným sféram života. Keď sme boli malí, rodičia nám hovorili – s týmto sa nemôžeš kamarátiť, lebo on má zlú reputáciu. Vnútri tomu dobre rozumieme, len sa musíme naučiť, ako so zložitou nakladať a ako to v profesii dobre riadiť.

AKO SA PRELÍNA PR A REPUTÁCIA?

Reputácia je pyramída z troch zložiek. Najprv je produkt firmy a ten musí byť dobrý. Ak firma nemá dobrý produkt, nemá dobrú reputáciu, lebo nemá dobrý základ. Potom sa musí zmysluplne a zodpovedne správať na trhu. Voči ľuďom, zamestnancom, komunite, životnému prostrediu. Až potom môže o sebe niečo hovoriť. O tom, čo robí, ako sa správa a snažiť sa, aby to čo najviac ľudí z cieľovej skupiny vedelo, aby tomu porozumeli, aby s nimi interaktívne komunikovali. PR je až v tretej zložke. Riadenie reputácie zahŕňa všetky tri. Čiže ak situácia firmy nie je dobrá a potrebuje vylepšiť, tak to nie je len o tom, čo budeme o sebe rozprávať. Ale aj o tom, ako zlepšiť produkt, aby naplnil očakávania cieľových skupín. Popríklad sprísniť princípy rozhodovania a správania sa, aby sme si zaslúžili rešpekt.

ČÍŽE V TOMTO SPOČÍVA VAŠA PRÁCA. ROBÍTE TO PRE FIRMY ALEBO

KTO JE MICHAELA BENEDIGOVÁ?

Michaela Benedigová patrí k významným osobnostiam v oblasti PR nielen na Slovensku, ale v regióne strednej Európy. Vyštudovala žurnalistiku na UK v Bratislave a v roku 2002 po absolvovaní štúdia na Webster University, USA, získala titul Master of Business Administration (MBA). Od roku 1997 pôsobí v agentúre Seesame, ktorá je dlhodobým lídrom slovenského trhu. Ako Managing Director sa špecializuje na oblasť manažmentu reputácie a firemnej komunikácie, internej a krízovej komunikácie. Venuje sa najmä klientom z oblasti energetiky, priemyslu a zdravotníctva. M. Benedigová sa aktívne podieľa na strategickom smerovaní PR cez pôsobenie v slovenskej Asociácii PR agentúr a medzinárodných sieťach PROI a CEEPR-net. Pôsobí tiež v boarde Americkej obchodnej komory na Slovensku.

PRE JEDNOTLIVCOV?

Pre firmy a pre značky. Zo zásady nerobím politickú komunikáciu jednotlivcov. Špecializujem sa na korporátny sektor a značky.

TAKŽE DO POLITIKY NEPLÁNUJETE VSTÚPIŤ.

Nie. Z niekoľkých dôvodov. Myslím si, že som dobrá v korporátnom svete a že radšej svoju kompetenciu využijem tam. Človek má robiť to, v čom sa cíti byť dobrý. Druhý dôvod je, že politika je o moci, nie o tom, ako dosiahnuť správne veci. Som človek, ktorý chce ísť najpriamejšou a najčistejšou cestou k riešeniu a nemyslím si, že by som s tým v politike pre-razila. Prekážal by mi aj verejný záujem. Súkromný život mám radšej bez pozornosti médií. Myslím, že verejná expozícia je náročná pre každého politika a jeho rodinu.

NAĎALEJ OSPANETE SLOVENSKOU ENTREPRENEURKOU.

(Smiech) Asi áno.

KTORÚ SLOVENSKÚ FIRMU SI Z HLÁDISKA REPUTÁCIE VÁŽITE NAJVIAC?

Vážim si Eset kvôli odvahe a odhodlaniu globálne presadiť produkt z malej krajiny a z takej štartovacej čiary ako Slovensko.

SOM TYP LOBISTU, KTORÝ UVAŽUJE A SNAŽÍ SA HĽADAŤ ZMYSLUPLNÝ DIALÓG, ABY BOLA LEGISLATÍVA DOBRÁ, FUNKČNÁ A UDRŽATEĽNÁ.

hodnotovo na poriadku. Najmä v práci sme v hodnotovo bezpečnom prostredí. Sú to dobrí profesionáli alebo sa aspoň chcú učiť a stať dobrými profesionálmi. V niečom vynikajú a sú inšpiratívni pre okolie. Teším sa, že mám takýto tím a kvôli tomu sa mi každé ráno chce vstať a ísť znovu do toho.

AKO ODDYCHUJETE?

Moje hobby je cestovanie. Nedávno som sa vrátila z Afriky. Snažím sa každý rok si dopriať väčšiu cestu. Nie po päťhviezdičkových hoteloch, ale s backpackom. Chcem spoznávať lokálnu kultúru a vidieť viac, než je v turistických destináciách. Športujem – ski-alpujem, čítam knihy a pozerám filmy. Akurát mám rozčítané Vyhnání Gerty Schnirch od Kateřiny Tučkové a z filmov som naposledy videla V temnote.

PRE MNOHÉ ŠTUDENTKY SA MOŽNO STANETE VZOROM. ČO BY STE IM ODKÁZALI?

Aby boli samé sebou, pretože človek sa nemá báť vziať príležitosť do rúk. Sen je jedna vec, je fajn, keď ho máme a vieme, čo v živote chceme. Druhá vec je, že šťastie praje pripraveným a odvážnym, takže sa netreba báť ísť po tej príležitosti, vyskúšať to a nehovoriť si, že toto nie je pre mňa, toto nezvládnem. Moje životné šťastie bolo, že som mala veľmi skoro dieťa a musela som sa o neho postarať. Nemala som čas báť sa a veľmi to riešiť. Keď som tú príležitosť videla, oprela som sa do nej. Robila som každý deň maximum, aby som odvieďla kvalitnú robotu bez toho, aby som sa nejako extrémne pozerala dopredu a prinieslo to úspech. *Like*

KATARÍNA LISTOPADOVÁ:

V bazéne si spievam.

POD VODOU SA DÁ SPIEVAŤ A PO PRETEKoch JE S PLAVCami KATASTROFA. ŠEŠTKRÁT DO TÝŽDŇA ZAPLÁVA DVANÁŠT KILOMETROV, TRIKRÁT CVIČÍ V POSILŇOVNI. PO UKONČENÍ ŠTÚDIA CHCE BYŤ PRÁVNICKA. OLYMPIJSKÁ PLAVKYŇA A DRUHÁČKA NA FAKULTE PRÁVA PEVŠ KATARÍNA LISTOPADOVÁ.

TEXT: ADAM ŠEBESTA | FOTO: ARCHÍV K.L.

NENARODILA SI SA DO VODY?
(Smiech). Nie, ale narodila som sa na Svetový deň vody (pozn. red. 22. marec).

KEDY SI SA NAUČILA PLÁVAŤ? BOLA SI V BAZÉNE AKO RYBA VO VODE?
Mamina hovorila, že k vode mám pozitívny vzťah. Asi od troch rokov som sama skákala do bazéna. Na tréningy som začala chodiť od piatich rokov, trénovali sme štyrikrát do týždňa. Začínali sme zábavnejšie – skákaním do vody cez kruhy. Až neskôr sa to stupňovalo. Dnes zaplávam za tréning priemerne šesť kilometrov. Mala som trénera, ktorý vyžadoval aj dvanásť kilometrov. Bolo to „psycho“.

AKÝ VEK JE IDEÁLNY NA ZAČIATOK KARIÉRY V PLÁVANÍ?
Najlepšie je začať už na základnej škole, to znamená v šiestich rokoch. Poznám aj dobrých plavcov, ktorí začali v jedenástich. Techniku sa učíte od začiatku, v podstate celý život.

ČO CÍTIŠ VO VODE? ROZMÝŠLAŠ NAD NIEČÍM, ALEBO SI MAXIMÁLNE SÚSTREDENÁ NA KAŽDÝ POHYB?
Ak ma čaká skúška, opakujem si učivo. Počas pretekov sa sústreďím na výkon. V bazéne si tiež rada spievam.

PROSÍM?
Spievam si v duchu pesničky, ktoré som počula v aute po ceste na tréning (smiech).

NEPOČÚVAŠ V BAZÉNE HUDBU?
Existujú vodotesné slúchadlá... Tréner mi to zakázal. Potrebuje, aby sme počúvali neho.

ALE, VEĎ TY SI SPIEVAŠ.
Áno, sama si spravím v bazéne program (smiech).

KTO JE KATARÍNA LISTOPADOVÁ?

Mladá slovenská plavkyňa reprezentovala Slovensko na olympiáde v Londýne v roku 2012. Je držiteľkou viacerých juniorských rekordov. Trénuje v rakúskom Grazi, má nemeckého trénera a je členkou VŠC Dukla Banská Bystrica. Už druhý rok študuje právo na Fakulte práva PEVŠ. Katarína Listopadová má 169 cm a 61 kg. V roku 2013 bola spolu so svojím priateľom, profesionálnym plavcom Tomášom Klobučníkom, ocenená ako najúspešnejšia športovkyňa Slovenskej plaveckej federácie v bazénovom plávaní.

AKO ČASTO TRÉNUJEŠ?

Od pondelka do soboty mám dvojfázové tréningy. A trikrát do týždňa som v posilňovni. Striedame aeróbne cvičenie so silovým. Náš cieľ je zabrániť zvýšenej tvorbe kyseliny mliečnej. Preto máme tréningy, keď musíme ísť naplno, „do zvracania“. Na tréningoch je dôležité, aby som mala rovnocenné súperky, ktoré ma motivujú. Občas trénujem aj s mužmi.

BAVÍ ŤA TO?

Prevažujú chvíle, kedy som si istá tým, že to chcem robiť.

AKO DEVÄTNÁSTROČNÁ SI ZAŽILA OLYMPIJSKÉ HRY V LONDÝNE. AKÝ JE TO POCIT?

Je to zadostučinenie. Samotná kvalifikácia na olympiádu bola strašná drina. Keď si na to spomeniem, ani sa neteším na ďalšiu.

MALA SI TRÉMU?

V hale boli tisícky ľudí, cítila som sa ako mravec. Ale nemala som trému, sústredila som sa na preteky.

SÚSTREDÍŠ SA NA KAŽDÝ POHYB ALEBO JE TO CELÉ INTUITÍVNE?

Plavec vie odhadnúť počet záberov, navyše existuje svalová pamäť. Neuvedomujem si, na čo myslím, ale viem, že môj cieľ je dosiahnuť čo najlepší výsledok.

ČO JE NA PLÁVANÍ NAJŤAŽŠIE?

Plávanie je celkovo náročné. A najmä príprava. Navyše je tu aj psychická náročnosť – robíte dvakrát denne to isté.

PEVŠ SPÚŠŤA ŠPORTOVÉ PREDMETY ZA KREDITY, PLÁVANIE CHÝBA. UČIŤ PLÁVAŤ NÁS TEDA NEBUDEŠ.
Hlasovala som za plávanie! Veľmi rada by som vás učila, ale nakoniec to nevyšlo (smiech).

NAHÁŇAŠ NA DOVOLENKÁCH MUŽSKÝCH PLAVCOV? NEMÁŠ CHUŤ SKOČIŤ DO MORA A VŠETKÝCH PREDBEHNÚŤ?

Keď vidím plážových playboyov ako sa snažia plávať, tak sa z nich smejem (úsmev). Ľudia robia základné chyby pri plávaní – napríklad trup majú príliš ponorený do vody a sú stuhnutí. Plavci sú vo vode uvoľnení.

TRÉNUJEŠ V RAKÚSKOM GRAZI, ŠKOLU ABSOLVUJEŠ V BRATISLAVE. AKO TO ZVLÁDAŠ?

Mám individuálny študijný plán, no je to náročné. Najmä počas skúšok, keď vynechávam tréningy. Ak som tri dni mimo bazéna, strácam kontakt s vodou.

ČO TO ZNAMENÁ?

Ak týždeň vynechám, musím to mesiac doháňať. Podobne ako bežci alebo iní športovci.

A PRIATEĽ?

Môj priateľ je najlepší plavec

na Slovensku (pozn. red. Tomáš Klobučník). Trénujeme spolu v Rakúsku, bývame spolu, trávieme jeden s druhým väčšinu času.

DOPRAJEŠ SI OBČAS AJ DLHÝ ŽÚR DO RÁNA?

Jasné, ale nie často. Som potom celý deň zničená, veď to pozná každý (smiech)...

UŽ SI BOLA NA TRÉNINGU S OPICOU?

(Smiech). Nie, tak toto sa mi nestalo. Nešla som radšej na tréning. Nemáme čas chodiť von, dostaneme sa do baru raz za tri mesiace, takže potom je to „šupa“. Predstavte si, že tri mesiace nikam nejdete, a potom zrazu...

A ČO ODVRÁTENÁ STRÁNKA VRCHOLOVÝCH ŠPORTOV? NEMÁŠ Z VODY ZDRAVOTNÉ ŤAŽKOSTI? NEPRESILUJEŠ ORGANIZMUS?

Našťastie som z plávania okrem presilenia svalov zatiaľ nemala žiadne zdravotné problémy. Najhorší je puch chlóru. Nedá sa to poriadne zmyť z tela.

ČO MILUJEŠ A NENÁVIDÍŠ NA PEVŠ?

(Ticho). Páčia sa mi naše priestory a ústretovosť školy. A čo nenávidím? Keď neviem nájsť parkovacie miesto. Občas ma to tak rozčúli, že odídem preč (smiech).

MALA BY SI MAŤ VIP MIESTO.

(Smiech). No jasné!

BUDEŠ RAZ PRÁVNICKA ALEBO SUDKYŇA?

Chcela by som. Aj keď dnes je právnikov na Slovensku veľmi veľa. Najviac ma baví trestné právo. Ale som len druháčka, môže sa to zmeniť (úsmev). *Like*

TEXT: ANABELA MIKUŠIAKOVÁ

FOTO: ARCHÍV N.M.

NORO MÉSZÁROŠ: SOM OPTIMISTA A NEMÁM ČAS STARNÚŤ

PODNIKATEĽ, MODEL, HLÁSATEĽ, MODERÁTOR, MANAŽÉR BEATLESÁKOV, EVY MÁZIKOVEJ A ĎALŠÍCH OSOBNOSTÍ, ALE AJ MNOHO ĎALŠÍCH VÝRAZOV DOKÁŽE CHARAKTERIZOVAŤ NORA MÉSZÁROŠA. ŠTUDENT FAKULTY MASMÉDIÁ NA PEVŠ NÁM PREZRADIL, ČOMU VŠETKÉMU SA VENUJE. A ŽE TOHO NIE JE MÁLO, JE VIAC NEŽ ISTÉ.

MÁTE TOHO ZA SEBOU SKUTOČNE VEĽA. AKÝ BOL VÁŠ PRVÝ KONTAKT S MÉDIAMI?

Začínal som v jednej reklamnej agentúre mimo Slovenska. Pracoval som tam ako model. Robil som to tri roky. Vyberali si ma na veľké kampane, začínajúc Pepsi končiac Calvinom Kleinom. Potom som sa vrátil na Slovensko a tu sa začal skutočný kolotoč médií.

KTORÉ MÉDIUM BOLO PRVÉ, V KTOROM STE PRACOVALI?

Rádio. Jedno trnavské rádio, kde som sa dostal úplnou náhodou. V kamarátovej kaviarni, kde som začal personál, som

spoznal speváčku Soňu Horňákovú. Povedala mi, že mám pekný hlas a spýtala sa, prečo nerobím v rádiu. Reagoval som pobavene, že určite čakajú už len na mňa. Neskôr, keď som bol v Trnave, prišiel som do budovy, kde náhodou sídlilo aj rádio. Zaklopal som na dvere a čakal. Keď mi otvorili, povedal som, že chcem pracovať ako moderátor a zhodou okolností bol práve konkurz. Nakoniec ma ako jediného vybrali.

A TELEVÍZIA?

Ešte v Trnave prišiel za mnou kolega s inzerciou v novinách. Televízia Markíza práve začínala

a hľadali moderátorov. Moja kľasická odpoveď bola: „Už len na nás niekde čakajú.“ V živote by mi nenapadlo, že ja sa môžem dostať do nejakého média. Ale on poslal prihlášku aj za mňa. Oboch nás prijali, ale len ja som nakoniec nastúpil. Kolega dostal ultimátum, že musí schudnúť.

A TAK STE ZAČALI ROBIŤ V TELERÁNE?

Áno, dostal som miesto v Teleráne. Vtedy to nebolo také, že „Ty si horší, ty robíš v Teleráne.“ Zaradili ma do Telerána, pretože som tam typovo sedel. Bol som tam štrnásť alebo pätnásť rokov. Z Telerána som išiel do

popoludnia. Robil som s Ivetou Malachovskou, Kvetkou Horvátovou a podobne...

PO MARKÍZE STE ŠLI KAM?

Keď som skončil v Markíze, tak sa mi úplne náhodou otvorili iné dvere. Studio Moderna hľadalo tváre do reklamných kampaní. Robil sa teleshopping. Mňa si vtedy vybrali ako tvár. Bol tam síce profesionálny tím, ale bolo to náročné. Ráno o šiestej klapka a končili sme o desiatej večer. Nemal som čas ani na cigaretu. Skončili sme jeden diel, kamery sa otočili na druhú stranu štúdia, ja som otočil stranu v scenári a išiel som.

A ČO RÁDIO TWIST?

V Rádiu Twist som robil popri Studiu Moderna. Tam som fungoval dva či tri roky. Potom sa z neho stala Viva.

AKO STE SA DOSTALI K MANAŽOVANIU VIP OSOBNOSTÍ?

Po jednej z akcií, ktorú som mal moderovať, ale nestihol som to, som stretol Evu Mázikovú. Šiel som sa s ňou zoznámiť. Neskôr som ju mal v Teleráne a rozprávali sme sa o tom, kto ju manažuje. Povedala mi, že jeden starý pán, ktorého nemá rada. A potom sa len tak spýtala „Nechceš ty?“ Tak som jej povedal, že dobre. Nikdy predtým som nič také nerobil. Našťastie, vždy to dobre dopadlo a vyšlo to. Eve sedel náš vekový rozdiel. Oživala pri mne.

JE PANI MÁZIKOVÁ TEMPERAMENTNÁ AJ V SÚKROMÍ?

Áno aj. Je to taktiež súčasťou jej imidžu. Hľadal som niečo, čím sa bude odlišovať od ľudí v jej vekovej kategórii. Jej imidž staviame na slovách „energická a temperamentná“ a tieto slová sa s ňou neodmysliteľne spájajú.

MUSÍTE JU NIEKEDY KROTÍŤ?

Áno, niekedy, ale už si zvykla.

STE TVORCOM TEXTU INÁ ŽENA. ČO STE CHCELI SVETU POVEDAŤ TOUTO PIESŇOU?

Ukázali sme, že máme nový imidž, nové pesničky, že z Evy sa stala nová žena. Oslovil som veľa textárov, ale žiadny mi nevedel napísať text, aký som chcel. Ten text musí byť ľahučký, musí sa dobre spievať a mať zapamätateľný refrén. Nakoniec som ho

napísal sám. Zafungoval a vyšiel. Dnes neodohráme ani jedno vystúpenie, kde by si nevypýtali túto pieseň.

AJ Z VÁS JE KAŽDÝ DEŇ INÝ MUŽ?

Samozrejme. Z každého človeka môže byť vždy iný človek. Keď sa ráno zobudíme, tak by sme sa radšej nevideli, ale keď ideme večer von, tak žiarime.

KOMU EŠTE ROBIETE MANAŽÉRA?

Kapele The Backwards (Beatlesáci), ABBA show alebo niektorým moderátorom. Kapely sú postavené na rovnakom princípe. Nie sú to revival, ale ilúzia živého predstavenia. Snažia sa čo najvernejšie zobraziť skutočnú kapelu výzorom, oblečením, gestami, spevom a celou show.

VENUJETE SA EŠTE NIEČOMU OKREM TÝCHTO AKTIVÍT?

Áno. Veď mám štyri firmy a tie majú niekoľko samostatných divízií. Robíme napríklad eventy

pre firmy, organizujeme večierky. Špecializujeme sa hlavne na privátne večierky. Jedna naša divízia robí logá. Venujeme sa logám. Nie sú lacné, ale výborne fungujú. Vyrábame taktiež grafiku. Mňa tieto veci bavia. Sám sedávam za počítačom a tvorím logá. Ďalšia divízia sú médiá. Vymýšľame brandy a rebrandingy.

ROBIETE SAMÉ KREATÍVNE VECI. NEBOJÍTE SA, ŽE SA RAZ VAŠA KREATIVITA STRATÍ?

Nie, nebojím sa toho. Vždy rozmýšľam dopredu. Aj teraz už mám dva ďalšie nápady, ktoré chcem urobiť. Momentálne robím ešte v jednej televízii. Nakrúcam jeden deň v týždni a práve to mi vyhovuje. Mám čas aj na iné veci. Veľká časť našej práce vo firmách spočíva aj v nastavovaní médií, rebrandingu alebo mediálnej prezentácie. Máme za sebou úspešné nastavenie fungovania médií nielen na Slovensku, ale aj v zahraničí.

EVE SEDEL NÁŠ VEKOVÝ ROZDIEL. OŽIVALA PRI MNE.

MÁ VÁM VYSOKÁ ŠKOLA ČO DAŤ, AJ KEĎ STE UŽ ČLOVEK Z PRAXE ?

Má. Nemôžem povedať, že by mi PEVŠ nemala čo ponúknuť. Je fakt, že mi je veľa vecí známych, veľa vecí ovládam, ale na druhej strane veľa vecí je pre mňa nových alebo sú pre mňa obohatením. Konkrétne to bol marketing, ekonomika a PR. Trošku inak som sa začal pozerat na niektoré veci súvisiace hlavne s marketingom. Lebo niečo je teória a niečo je prax. Navyše, po prvom roku na PEVŠ pribudlo výborne vybavené Mediálne centrum. Tam som sa naučil fotiť. Lepšie povedané, pán Pauer ma naučil fotiť. Teraz fotím ako boh. Fotenie ma začalo baviť. Pán Pauer je pre mňa veľký odborník.

ČO VÁS NAJVIAC BAVÍ?

Zameriavam sa na tému, ktorú mám veľmi rád, tou je digitalizácia. Veľmi ma baví technika, to je také moje hobby. Digitálne vysielanie a digitálne technológie. Je to stále téma, ktorá je vo vývoji. Samozrejme, okrem toho aj fungovanie médií a ich rozvoj.

MÁTE, AKO SKÚSENÝ ČLOVEK, RADU PRE ŠTUDENTOV?

Je veľkou výhodou pre človeka, keď niečo ovláda. Preto je v dnešnej dobe dôležité mať vzdelanie. Treba vedieť pracovať s vecami. Robia sa konkurzy a castigy a tam treba vedieť a mať prehľad. Vedieť odpovedať na otázky, ktoré vám položia a mať výdrž. Práca v médiách je momentálne ešte stále vecou šťastia a náhody. *like*

Nina Peráčková POLE DANCE JE ŠPORT, V KTOROM SOM SA ÚPLNE NAŠLA

EXOTICKÝ, JEMNÝ A ZÁROVEŇ VÁŠNIVÝ, MOŽNO TROCHU PROVOKATÍVNY, ALE PLNÝ LADNÝCH POHYBOV, NO HLAVNE SEXY. TAKTO VÄČŠINA LUDÍ VNÍMA POLE DANCE. MY SME SA VŠAK DOZVEDELI NIEČO VIAC, A TO PRIAMO OD JEHO INŠTRUKTORKY.

TEXT: JANA PŠENKOVÁ | FOTO: MICHAL PRIBYLNEC

Pole dance je šport, ktorý sa na Slovensku objavil len nedávno. Za ten krátky čas mu však podľahlo mnoho nadšencov. Jednou z nich je aj študentka tretieho ročníka Fakulty masmédií PEVŠ Nina Peráčková. Pole dance sa venuje iba dva roky, no vďaka svojej šikovnosti sa už po prvom roku stala jeho trénerkou. O tom, že tomuto športu rozumie a je v ňom naozaj dobrá, svedčia aj jej mesiac dopredu preplnené hodiny, či ponuky na rôzne medializované vystúpenia. My sme sa ju preto rozhodli vypovedať. Ako s pole dance začala, prečo ju to baví, ale aj, čo plánuje do budúcnosti.

KEDY A AKO SI SA DOSTALA K POLE DANCE?

S pole dance som začala vo februári pred dvoma rokmi. Tento šport som sledovala už dlhšie, no hlavný impulz prišiel až po nepríjemnom rozchode s vtedajším priateľom. Chcela som začať robiť niečo iné, niečo, čo ma opäť dostane do formy a zvýši sebavedomie.

BOLA SI VŽDY ŠPORTOVO ZALOŽENÁ?

Ale, áno. Keďže moji rodičia sú obaja docenti na fakulte telesnej výchovy a športu, celé detstvo sa ma snažili dať na nejaký šport. Prešla som si teda tenisom, volejbalom, plávaním, flamenco tancom, gymnastikou, no v puberte som sa aj tak na všetko vykašlala a nerobila nič.

ČO JE NA POLE DANCE PODĽA TEBA NAJLEPŠIE?

To ako sa dá zábavnou formou schudnúť a krásne tvarovať postavu, rozmanitosť trikov, pohybov, viditeľný progres po takmer každej hodine, spoznávanie úžasných ľudí. Pole dance sa delí na pole sport a pole dance exotic. Pole sport sú všetky silové ťažké prvky a pole dance exotic sú sexy pohyby, ako napríklad vlnenie sa pri tyči. To znamená,

že si tu dokáže každý vybrať práve to, čo ho zaujíma, a či sa chce skôr naučiť prirodzenú lадnosť pohybov alebo posilniť celé telo s akrobatickými prvkami.

NA POLE DANCE CHODIA VÄČŠINOU ŽENY A AJ MIENKA JE TAKÁ, ŽE JE TO SKÔR ŽENSKÝ ŠPORT...

Pole dance je vhodný aj pre mužov. Vyžaduje si veľa sily, takže v tomto by to pre nich mohlo byť jednoduchšie. Samozrejme, muži majú iné cviky ako ženy, no zaberačka je to pre každého.

TOTO BUDÚ URČITE ČITAŤ AJ MUŽI. AKO BY SI ICH TEDA INŠPIROVALA, ABY SA ZÚČASTNILI NEJAKEJ HODINY?

Inšpiráciou by mohli byť všetky videá svetoznámych pole dance-rov. Ďalej by to mohli byť všetky vypracované telá svetoznámych pole dancero, ktoré môžu takisto dosiahnuť. Tých dôvodov je určite viac, ale ja si myslím, že treba vyskúšať v živote aj nové veci. Človek nikdy nevie, čo ho môže začať naozaj baviť.

VRÁŤME SA SPÄŤ K TEBE. POLE DANCE SA VENUJEŠ UŽ DVA ROKY, Z TOHO JEDEN UŽ AKO CERTIFIKOVANÁ TRÉNERKA. AKÝ BOL ZATIAĽ TVOJ NAJVÄČŠÍ ÚSPECH?

Je toho veľa. Veľmi si vážim napríklad články, ktoré o mne vyšli v časopisoch a mám aj ďalšie ponuky. Ďalej je to napríklad možnosť vystúpiť v televízii Markíza v Teleráne, ktorú som nedávno dostala, či vystupovanie na Fitness a wellness výstave v Inchebe. Tiež som dostala rôzne ponuky od sponzorov

a investorov, ale aj ponuku vyučovať pole dance v jednom veľmi dobrom fitnesscentre. Toto mi asi najviac lichotí. Zatiaľ stále dúfam, že najväčšie úspechy ma ešte len čakajú.

TAKŽE V POSLEDNEJ DOBE SA ZÁUJEM O TVOJU OSOBU DOŠŤ ZVÝŠIL. AKO TO BERIEŠ?

Pozitívne, občas mi prídu aj rôzne „iné“ ponuky, no chápem aj to. Niektorí ľudia si ešte stále spájajú pole dance so striptízom. Takéto ponuky však ihneď odmietam, no úprimne, niekedy sa dosť pobavím. Skôr sa stretávam s obdivom, ľudia mi na facebooku komentujú a posielajú veľa povzbudzujúcich správ. Veľmi sa z toho teším, posúva ma to vpred.

URČITE TI POZORNOSŤ VENUJE AJ STÁLE VIAC MUŽOV...

Momentálne moje súkromie dostáva vcelku zaberať, no je to daň, s ktorou treba rátať. Vo väčšine prípadov je to príjemná pozornosť, aj keď niektorí to občas preženú. Stalo sa mi, že ma jeden z fanúšikov čakal dve a pol hodiny pred štúdiom, len aby mi podaroval na Valentína sladkosť a videl ma, keďže vedel, že som single. V takomto prípade to už pre mňa presahuje medze a skôr ma to desí. Zrazu pre mňa robia muži šialené veci, ktoré som si myslela, že sa odohrávajú len vo filme. No a jedna z tých príjemnejších bola, keď mi takisto na Valentína poslal fanúšik z Mexika nakreslenú skicu, kde som v póze jedného z pole dance trikov.

AKÉ SÚ TVOJE NAJBLIŽŠIE PLÁNY?

V prvom rade teraz riešim otvorenie vlastného pole dance štúdia. To mi momentálne zaberá najviac času. Okrem toho mám však samozrejme v pláne aj iné veci. Nedávno som sa zúčastnila súťaže Pole Dance Battle League v Nitre, ale len ako náhradníčka, keďže som sa zaregistrovala neskoro a kategória profesionálov už bola plná. Najbližší battle v Bratislave už ale určite stihnem. A potom by som sa, samozrejme, chcela zúčastniť Majstrovstiev Slovenska v Pole dance a tiež súťaže Miss Poledance.

PLÁNUJEŠ VLASTNÉ ŠTÚDIO. TO JE DOŠŤ VEĽKÁ VEC.

Zatiaľ je to ešte vo fáze riešenia. Momentálne rokujem o priestoroch. S tým by ale nemal byť problém. Budem však musieť počkať na tyče, ktoré mi dovezú zo zahraničia. Do mesiaca by som chcela štúdio otvoriť.

MÁŠ TOHO DOŠŤ. A K TOMU EŠTE SÚŤAŽE, KTORÉ SI SPOMÍNALA. UŽ TERAZ SA NA NE NEJAKO ŠPECIÁLNE PRIPRAVUJEŠ?

Pripravujem sa formou kondičných a posilňovacích tréningov aj mimo štúdia. Ráno chodím behať, potom prídem do štúdia skôr a trénujem si vlastné kombinácie cvikov. Nasledujú dvoj- až trojhodinové tréningy a potom už nevládzem od vyčerpania. Prispôsobujem tomu aj stravu, ktorá neobsahuje žiadne vyprážané, ťažké, masné jedlá, ale skôr veľa proteínov a bielkovín. Samozrejme, v niektorých dňoch je medzi tým všetkým aj škola, prednášky.

KEBY SI ZHRNULA NA ZÁVER – ČO PRE TEBA ZNAMENÁ POLE DANCE?

V prvom rade potešenie, radosť a tiež vášeň. Je to šport, v ktorom som sa našla. *Like*

ŠTUDENT A PODNIKATEĽ V JEDNOM. KREATIVITA A ODVAHA HO PREDURČUJÚ BYŤ ÚSPEŠNÝM UŽ V MLADOM VEKU. VYNALIEZAVOSŤ A CHUŤ DO PRÁCE MU DODÁVAJÚ SILU DO ĎALŠÍCH A ĎALŠÍCH PROJEKTOV. ŠTUDENT FAKULTY MASMÉDIÍ A ABSOLVENT FAKULTY EKONÓMIE A PODNIKANIA JAKUB HURNÝ JE TYPICKÝM PŘÍKLADOM TOHO, AKO REALIZOVAŤ SVOJE SNY A TEŠIŤ SA Z PRÁCE.

NA ÚVOD NÁM SKÚS PREZRADIŤ, ČOMU SA VENUJEŠ A AKO DLHO?

Vo svojich aktivitách som v celku rozlietany. Stále skúšam niečo nové. Vo všeobecnosti hľadám niečo, čo mi v mojom okolí chýba. V zahraničí mi zachutili americké sladkosti, ktoré som na Slovensku nikde nevedel zohnať, tak som si ich doviezol. Neskôr ma oslovil taliansky nealkoholický nápoj, pri ktorom nasledovalo to isté. Tak to išlo postupne ďalej, až som zakotvil pri webových projektoch.

PREČO PRÁVE WEB?

On-line prostredie ponúka priestor na kreativitu, ktorej zdieľanie nepozná hranice. Pri webových projektoch je veľmi dôležitá rýchlosť, s akou dokážete zmeniť vaše idey na konkrétny projekt. Nápadov je veľa, ale menej tých, ktorí sa ich aleboja zrealizovať.

OD MALA SI SNÍVAL O TOM, ŽE BUDEŠ PODNIKAŤ ALEBO TO BOL LEN SPONTÁNNY NÁPAD?

Áno, vždy som vedel, že chcem vymyslieť niečo vlastné, čo ma bude baviť a nebude nado mnou stáť vydieračský kat. Nie som typ

človeka, ktorý by dokázal sedieť v kancelárii osem hodín denne. Naopak, keď v niečom vidím zmysel, tak mi je aj do polnoci málo. Potrebujem stále vymýšľať niečo nové, nepretržite napredovať. Nové nápady často prichádzajú s tým, čoho je nedostatok.

AKÉ VIDÍŠ VÝHODY V PODNIKANÍ POČAS ŠTÚDIA?

Podnikanie počas štúdia by som charakterizoval ako beta verziu toho, čomu sa chcete v budúcnosti seriózne venovať. Toto obdobie vám dáva priestor na sebarealizáciu a formovanie sa. Myslím si, že práve počas štúdia sa mladí ľudia stretávajú s každodennou inšpiráciou a majú možnosť profilovať svoje záujmy. Je to ideálny čas na skúšanie vlastných nápadov.

MÁŠ NÁVOD, AKO SKLBIŤ PRÁCU A ŠKOLU? STALO SA TI, ŽE SI MAL V ŠKOLE ALEBO V PRÁCI PROBLÉMY KVÔLI NEDOSTATKU ČASU?

Spolieham sa na to, že keď doštudujem, tak toho času bude o trochu viac. Ide predovšetkým o vlastný záujem. Škola je, samozrejme, prvoradá a preto je dôležité, aby ste robili to, čo

vás bude naplňovať. Potom si na to nájdete čas vždy.

VIDÍŠ SVOJE PODNIKANIE NA DLHO, ALEBO JE TO LEN VECOU ŠTUDENTSKÝCH ČASOV?

Momentálne realizujem svoje nápady, ktoré pre mnohých nemajú dlhodobé trvanie, ale ja im verím, inak by to predsa nemalo zmysel.

ZAČIATKY V PRACOVNOM PROSTREDÍ SÚ URČITE ZLOŽITÉ. MAL SI V ZRODE TVOJHO NÁPADU PROBLÉMY?

Problémy sú stále, no je dôležité ich riešiť a neobchádzať. Zo začiatku ma dosť nemilo prekvapila komunikácia s klientmi, ktorí vždy vedia všetko najlepšie a len zriedka pristúpia na iné podmienky, ako si nadiktujú.

NEZABERÁ TI PRÁCA PODSTATNÚ ČASŤ ŠTUDENTSKÉHO ŽIVOTA? A ČO PÁRTY A KAMARÁTI?

Bývam v byte plnom študentov a aj keď viem, že nemôžem, tak príležitosť sa nájde vždy. Projekty a kamarátov stíham s prehľadom, no s rozpisanou diplomovkou je to už o niečo horšie. (smiech)

NATRAFIL SI POČAS PODNIKANIA NA NEJAKÉ KURIÓZNE PROBLÉMY?

Mal som rozpracovaný istý vlastný autorský projekt, ktorý bol krátko pred spustením.

Chcel som zistiť spätnú väzbu od viacerých ľudí, ktorí sa venujú podobným aktivitám, tak som im k tomu rozoslal prístup. Jeden z nich sa k tomu postavil „s charakterom“ a o dva dni na to spustil ten istý projekt s rovnakou štruktúrou a vizuálom, len s jednou zmenou. Podpísal sa pod to vlastným menom. Pre mňa sú najviac kuriózni ľudia.

ČO ŤA NA TVOJEJ PRÁCI NAJVIAC BAVÍ? NEBOJÍŠ SA RUTINY, KTORÁ S ČASOM VÄČŠINOU PRICHÁDZA? BAVÍ MA NIEČO VYTVÁRAŤ A TO MA NIKDY NEOMRZÍ.

AKÉ JE TVOJE OSOBNÉ MOTTO, PRÍPADNE, ČÍM SA V ŽIVOTE RIADIŠ? Ever tried. Ever failed. No mater. Try again. Fail again. Fail better.

NA ZÁVER, VIEŠ PORADIŤ ŠTUDENTOM PEVŠ ZOPÁR TRIKOV, AKO NA TO, ABY BOL ŠTUDENT V PODNIKANÍ ÚSPEŠNÝ?

Aby hľadali riešenia pre problémy, ktoré ich trápia. Netreba vymýšľať nič prevratné, stačí zobrať koncept, ktorý je už overený a pridať k nemu niečo navyše, čo viete ponúknuť iba vy. Každému, kto hľadá inšpiráciu a užitočné rady ako zlepšiť svoje nápady odporúčam navštíviť projekt bithob.sk, ktorý ponúka odpovede aj na takéto otázky. *Like*

Jazyková škola Volis Academy

jazykové kurzy každých 5 týždňov

- > výber z bohatej ponuky kurzov
- > sídlo v centre mesta
- > akreditácia Ministerstva školstva SR
- > malé skupiny študentov
- > free Wifi v klimatizovaných učebniach
- > ukážková hodina zdarma
- > bezplatný online test

Volis Academy
Štefánikova 19, 811 05 Bratislava

Mobil: 0902 917 223
Fax: 02 5262 1439
info@volis.sk
www.volis.sk

VOLIS
ACADEMY

KEĎ ŽIVOT STRÁCA ZMYSEL...

V dnešnej dobe môžeme často badať trend mladosti a nehynúcej životnej sily. Výsledkom toho je, že ľudia popierajú fakt, že všetci starneme, podstupovaním rôznych procedúr a alternatívnych praktík. Akoby starnutie a smrť, ktorá završuje tento proces, nepatrili do nášho sveta. Je to choroba, ktorej sa treba vyhnúť. A predsa, aj dnes sa nájdu ľudia, u ktorých je to presne naopak. Sú síce mladí a život majú pred sebou, vedomo a dobrovoľne však povedia „Stop!“. Povedia „Stop!“ svojmu životu, teda už niet dôvodov čakať na koniec a pričinia sa oň vlastnými silami.

Reč je o samovraždách, ktoré sú stále častejším javom i medzi mladými ľuďmi. Zdravotnícke štatistiky udávajú, že za rok 2012 bolo na Slovensku 1589 samovražedných pokusov, pričom 571 z nich bolo dokonaných. Rovnako dokladuje, že pokusy o samovraždu rapídne vzrástli v skupinách mladých tínedžerov vo veku 15 až 19 rokov. Nadalej však, najčastejšími obetami pokusov skoncovať so svojím životom sú ľudia na prahu dospelosti vo veku 20 – 29 rokov.

ABY SME NEOSTALI LEN PRI ČÍSLACH
Častými obeťami samovrážd a samovra-

žedných pokusov sú mladí ľudia počas svojho vysokoškolského štúdia alebo čerství absolventi, ktorí si hľadajú nielen prácu ale i svoje miesto v živote. Mladí ľudia začínajúci vo svojom prvom zamestnaní, ale aj tí, ktorí prežívajú lásku, vzťahy a vášeň. Možno sa pýtate, prečo nechcú žiť, veď môžu byť vďační za to, čo všetko majú. Pre niekoho sú možno zbabelcami, ktorí sa nevládli vysporiadať so svojím zlyhaním či životnou situáciou.

MOŽNO, MOŽNO, MOŽNO

To, čo je v ich životoch iné, je skutočnosť, že ich štúdium nenaplnia, že svoj odbor študujú preto, aby splnili sen svojich rodičov, alebo, aby im neboli na hanbu, keďže nemať vysokú školu sa v ich rodine pokladá za najväčší prešlap. Možno v škole sú všetkým len na smiech a nikto nevie, že majú takého spolužiaka alebo spolužiačku. Sú neviditeľní, lebo takými chcú byť, alebo sa stali pre ostatných vzduchom, keďže sa im „nehodia“ do partie. Možno vzťahy, ktoré prežívajú, sú plné nenávisť, hádok a konfliktov. Možno zakúsili smrť niekoho blízkeho a teraz ostali sami. Možno stoja pred veľkými životnými otázkami, a nemajú sa koho spýtať, čo by bolo dobré spraviť. Možno nevedia, čo chcú od života...

VŠETKO MÁ SVOJ PRÍBEH

Podobných „možno“ by sa našlo ešte veľa. Je to však niečo, čo si ľudia často neuvedomujú. Na strate ľudského života, zvlášť, ak to bolo slobodné rozhodnutie konkrétneho človeka, ani dnes neubúda na jej závažnosti. Síce sme ohlušení množstvom informácií katastrofálnych rozmerov, zo vsadiali sa na nás valia správy o násilí, krvi a brutalite, že samovraždu človeka XY máme sklony zľahčovať, no vždy je to smrť človeka, ktorý má za sebou svoj príbeh. Ostali po ňom priatelia, rodina a veľa bolesti.

ZÁKLADNÝM PRAVIDLOM JE ZÁUJEM A OCHOTA POMÔČť

Niekedy s alibistickým postojom odsudzuje-me samovražedné konanie mladých ľudí ako niečo, čo bolo hlúpym rozmarom daného človeka. Nepripúšťame si, že niečo také môže postihnúť i nás. A tak sa o nič nezaujímame, až kým sa neudeje tragédia. Žijeme hektické životy, v ktorých na nič nie je čas. Nestíhame sa postarať ani sami o seba, nakúpiť do domácnosti, či splniť si všetky svoje povinnosti. Kde teda zobrať čas na to, aby sme sa venovali ľuďom v našom okolí? A ak už predsa, ako zistím, že práve on alebo ona uvažuje o samovražde? Nie je pravidlom, že

človek, ktorý sa chce zabiť, o tom veľa rozpráva. Často to ani sám nemusí vedieť, len sa v jednom momente rozhodne svoje dlhodobé trápenie ukončiť, keďže už nemá síl ísť ďalej. A vtedy dochádzajú tie známe výčitky jeho okolia. Prečo si nevšimli, že sa cíti zle? Prečo nikomu nič nepovedal? No výčitky už nepomôžu a najlepším riešením je zabrániť tomu, aby to zašlo až tak ďaleko.

ČAS S ĽUĎMI, NA KTORÝCH NÁM ZÁLEŽÍ, NIE JE STRATENÝ

Dobre strávený čas nikdy nie je na škodu. Nielen, že pomôžete druhým ľuďom, aby sa neutápali vo svojich problémoch, ale na druhej strane i Vás čaká podobný efekt. Vytvoríte si pevnú základňu ľudí, na ktorých sa budete môcť obrátiť, ak sa raz náhodou aj Vy ocitnete na životnej križovatke. Je teda zrejme, že pomáhať je nielenže dobré, ale

sa to aj oplatí. A často sa ukazuje, že práve pomoc druhým je pre viacerých ľudí, tým zmyslom života, ktorý im chýbal. V momente, keď dokážu vykročiť zo seba, nachádzajú aj radosť a naplnenie.

POMÁHAJÚ AJ DOBROVOĽNÍCI

Niektorí ľudia majú pomáhanie priam v krvi a sú ochotní pomáhať nielen svojej rodine a známym, ale bez okolkov venujú čas a záujem aj cudziemu človeku, ktorý to potrebuje. V niečom sa to možno zdá nepochopiteľné, no podľa slov dobrovoľníkov z internetovej poradne IPčko.sk „pomáhanie je vysoko návykové a kto raz začne, ťažko prestane“. Znie to nádejne. Znamenalo by to, že ľudia sú dobrí a môžeme len dúfať, že takýchto nadšencov, ktorí sa nebránia pomôcť druhému človeku, je medzi nami viac. A o čo ide spomínaným dobrovoľníkom v internetovej

poradni? Jednoducho, nechcú nechať človeka napospas problémom v čase, keď ich nedokáže uniesť sám. IPčko.sk je internetový portál, na ktorom denne nachádzajú podporu a porozumenie ľudia, ktorí sa možno v ich skutočnom živote nemajú o koho oprieť. Odborne školení dobrovoľníci z oblasti psychológie a sociálnej práce tak neraz zasahujú do životných bojov tisícov ľudí a často sú pri nich v čase, keď títo ľudia už nevidia inú cestu než všetko to skončiť. Práve preto aj dobrovoľníci čoraz viac zdôrazňujú obrovskú hodnotu obyčajného ľudského záujmu a potvrdzujú, že v prvom rade je potrebné byť človekom otvoreným pre druhých, aby nikto neostával vo svojich problémoch sám. Na to sa ani nepotrebuje stať dobrovoľníkom v internetovej poradni, môžete sa pokúsiť byť takými ľuďmi na mieste, kde žijete. *Like*

AKO NA TO

Trávte čas so svojimi priateľmi a s ľuďmi, ktorých máte radi. Nepodceňujte význam otázky „ako sa máš?“

Prejavujte záujem o svoje okolie a dajte tým najavo, že ste tu pre nich.

Nevyhýbajte sa i ťažkým témam a nebráňte sa plaču a slzám. Nebojte sa objat človeka, ktorý sa trápi.

Nezabudnite hovoriť svojim blízkym, že ich máte radi.

MÓDNA POLÍCIA NA PEVŠ

PANEURÓPSKA VYSOKÁ ŠKOLA MÁ DOKONCA SVOJU ŠKOLSKÚ KAPELU. PRI PRÍLEŽITOSTI SLÁVNOSTNEJ IMATRIKULÁCIE PRVÁKOV NAHRALI DRUHÁCI Z FAKULTY MASMÉDIÍ MOTIVAČNÚ SKLADBU CHYŤ SA ŠANCE A NATOČILI K NEJ AJ VIDEOKLIP. KEĎŽE TÍTO MLADÍ UMELCI REPREZENTUJÚ PEVŠ, POZRELI SME SA, ČI SÚ NIELEN ŠIKOVNÍ, ALE AJ ŠTÝLOVÍ. NA NAŠICH HUDOBNÍKOV SI POSVIETILA STYLISTKA JANA OLŠINSKÁ, ŠTUDENTKA FAKULTY MASMÉDIÍ.

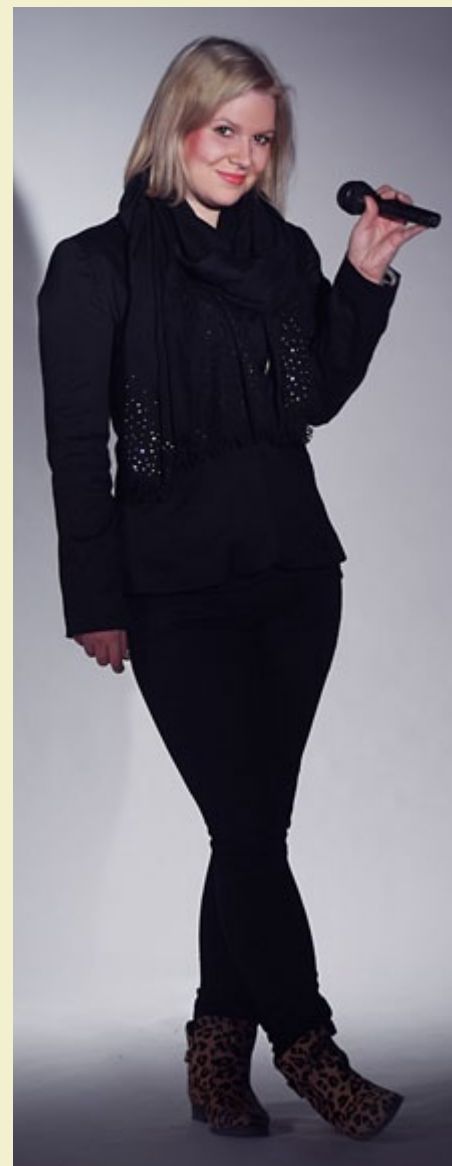
ADAM NOŠKA/BICIE

Na prvý pohľad sympatický chalan, ktorý preferuje neprekombinovanú klasiku. Košeľa má zaujímavý vzor, džínsy sú fajn, ale aj napriek tomu si viem predstaviť iný strih a dĺžku košeľa.

MARTIN TOMČÁNYI/BASGITARA

Pri tomto outfite nemám čo vytknúť. Prostredníctvom oblečenia nám môže byť jasné, že Martin má rád ležérnosť, voľnosť, ale potpí si na štýl. Perfektne zvolil aj tenisky – pre mňa osobne Converse vždy a všade.

MICHAELA ŠKORUPOVÁ/SPEV

Charizmatická slečna a jediná žena v kapele. Myslím si preto, že je škoda zahaľovať sa do čiernej. Osobne tiež obľubujem túto farbu, ale v tomto prípade sa to vďaka vrstvám oblečenia skôr míňa účinku a trochu tým stráca čaro osobnosti.

JAKUB VALACHOVIČ/KLÁVESY

Osobne sa trochu ťažšie vyrovnávam s obtiahnutými džínkami, ale to je môj osobný názor. Páči sa mi tričko a bunda v bledšom odtieni modrej. Nemám problém s ladením podobných tónov. Svetlé tenisky by boli k tomuto outfitu najideálnejšou voľbou.

MIKE BOBULA/GITARA

Konečne trochu farby. Outfit nám prezrádza optimistickú povahu, no pôsobí na mňa trochu nejednotne. Kebyže túto kapelu nepoznám, nedokázala by som podľa zovňajška príliš určiť hudobný štýl, ktorý Mike obľubuje a hrá. Okoliu môže niečo o jeho hudobnom zameraní naznačiť možno šatka za opaskom a účes, nič viac.

PRIPRAVILA: JANA OLŠINSKÁ
FOTO: SILVIA SLIVIAKOVÁ

Michal Pribylínec VO FASHION MODELINGU STE LEN VEŠIAK NA VECI

ÚSPEŠNÝ TANEČNÍK, FOTOGRAF, MODEL, BLOGER A ZAČÍNAJÚCI VLOGGER, TAKÝ JE ŠTUDENT FAKULTY MASMÉDIÍ MICHAL PRIBYLÍNEC. RODÁK Z LIPTOVSKÉHO MIKULÁŠA POROZPRÁVAL O TOM, PREČO NEODIŠIEL DO ČÍNY, AKO JU DRUHÝ RAZ ODMIELOL A KDE NAKONIEC SKONČIL. TIEŽ NÁM PREZRADIL, ČO VŠETKO ROBÍ, ČO MILUJE NAJVIAC A ČOMU SA CHCE VENOVAŤ, KEĎ BUDE „VEĽKÝ“.

TEXT: ANABELA MIKUŠIAKOVÁ | FOTO: MARTIN LAČNÝ

TANCUJEŠ UŽ OD ŠTYROCH ROKOV. ZAČAL SA TVOJ AKTÍVNY ŽIVOT TANCOM?

Nepamätám si presne, ako sa to celé začalo. Viem, že moja teta, ktorá vyučovala tanec, potrebovala v triede chlapca. Tak som začal tancovať. Moja sestra aj sesternica tancovali a všetky naše rodinné videá sú v podstate o tom, ako tancujeme a bláznime sa. To bol môj prechod do aktívneho života.

AKO SA TI PODARILLO DOSTAŤ SA DO RIVER PARK DANCE SCHOOL?

Keď som prišiel do Bratislavy, myslel som si, že nebudem mať kde tancovať. Nieže by tu neboli možnosti, ale doma som mal vybudovanú komunitu tanečníkov a priateľov. Báľ som sa, že v BA nič také nenájdem. Do RDS som sa dostal vďaka spolužiačke, ktorá ma videla tancovať a zavolala ma do tanečnej skupiny District, kde som spoznal Viku Kozákovú. O pár mesiacov nato ma oslovila. Spýtala sa, či by som nechcel ísť tancovať do choreografie na Vianočnú párty. Vďaka nej som sa neskôr dostal na casting a do samotného RDS. A vtedy som si povedal: YES, mám kde tancovať.

A ČO FOTKA? KEDY SI ZAČAL FOTIŤ?

K fotke som sa dostal cez sestru. V USA sa venovala fotografii a keď sa vrátila domov, ostal som fotografiou neskutočne fascinovaný. Po lete vo Veľkej Británii sa to vo mne definitívne zlomilo. Rozhodol som sa, že chcem robiť fotografiu. Venovať sa módnjej fotografii a portrétom.

VYBERÁŠ SI MODELKY PODĽA TOHO, KTORÁ AKO PASUJE DO TVOJE VÍZIE?

U mňa to nefunguje tak, že mám víziu a dodám modelku. Je to presne naopak. Pri pohľade na modelku sa tvoria vízie. Ak niečo vidím v človeku, tak sa ho snažím osloviť alebo sa s ním dostať do kontaktu.

ROBÍŠ ZÁROVEŇ AJ STYLISTU?

Viac-menej áno. Outfit vždy konzultujem s modelkou. Keď mám

všetko pod palcom, viem, že fotenie bude dobré. Mám rád, keď viem, o čom fotenie bude. Ak má tá téma hlavu, päťu a sadneme si ako ľudia, vtedy to vyjde.

A ČO MODELING? PREČO SI SA ROZHODOL BYŤ MODELOM?

Veľa ľudí hovorilo, že by som mal ísť robiť modela, lebo mám na to predispozície. Minulý rok som sa rozhodol, že to skúsím. Poslal som do agentúry svoje miery, fotky a vyšlo to. Hneď som dostal zmluvu s HM models.

S TOUTO ZMLUVOU SÚVISELA PRÁVE ČÍNA. PREČO TO NAKONIEC NEVYŠLO?

Áno, v máji minulého roku som mal ísť do Číny. Všetko som si vybavil, kúpil, získal víza, urobil skúšky, ale nakoniec sa Čína zrušila. Zmenil sa tam manažment.

BOL SI SKLAMANÝ?

Som typ človeka, ktorý dostane facku, otrasie sa a ide ďalej. Vďaka tomu, že som nešiel do Číny, som išiel do Londýna a prežil tam úžasné leto. Dva týždne pred odchodom mi volali z agentúry, že majú druhý booking s odletom do dvoch týždňov. Zase do Číny. Odmietol som, vtedy som cítil, že nie. Padlo mi to raz, tak to asi tak malo byť.

EŠTE STÁLE ROBÍŠ MODELA?

Ja som stále aktívny model. Som zaregistrovaný v agentúre. Pred pár týždňami mi šéf povedal, že má pre mňa bookingy na leto. Na výber mám Kóreu, Singapur a Londýn. Som zvedavý, kde nakoniec skončím.

MÁŠ RADŠEJ PRÁCU PRED ALEBO ZA OBJEKTÍVOM?

Zaujímavé sú obe. Na prvý pohľad sú to diametrálne odlišné veci, ale, ak robíte obe, zistíte, že nie. Mne, ako modelovi, prospieva to, že som fotograf. Ako fotografovi mi pomáha to, že som model. Viem modelkám pomôcť, ako sa postaviť, aby im to bolo prirodzenejšie. No, prácu fotografa mám radšej, lebo je viac kreatívna. Viem ju ovplyvniť.

To, čo z vás vytvoria pri modelingu, neovplyvníte. Vo fashion modelingu ste len vešiak na veci.

OD FEBRUÁRA PÍŠEŠ BLOG...

Áno, volá sa mikebilly.blogspot. Chcel som, aby bol predovšetkým o tom, čo fotím. V rámci neho chcem písať aj o zaujímavých ľuďoch okolo mňa. Nie o verejne známych, o tých všetci všetko vedia, ale o ľuďoch, ktorí ma motivujú, pozitívnym zmyslom inšpirujú do života a ovplyvňujú ma. Plus tam budú moje postrehy.

NAJNOVŠIE SI ROZBEHOL PROJEKT „FOLLOW US“. ČO TO JE?

Spoločne s mojou kolegyňou, Miškou Rujakovou, ho ešte len rozbiehame. Obaja sme ukecaní, vyhovujeme si ako ľudia a dohodli sme sa, že to skúsime. Stretneme sa, dáme si kameru pred seba a budeme rozoberať témy ako je móda, mediálna sféra, cestovanie a veci, ktoré sa dejú v súčasnosti. Možno z toho niečo vznikne, možno nie. My sa bavíme a ak sa to ľuďom bude páčiť, fajn. Ak nie, tak sa nič nedeje. Kým tam nebude svietiť nula, tak dovtedy to budeme robiť.

AKÁ JE MYŠLIENKA TOHTO PROJEKTU?

Vyjadriť svoj názor, o ktorom si myslíme, že má hodnotu. Možno názor, ktorý sa ľuďom páči, súhlasia s ním, ale v médiách sa neobjaví. Často sa stáva, že sú pomocou médií ľuďom predkladané nepravdivé informácie, prípadne polopravdy. To sa nám nepáči. Chceme vyjadriť naše názory z pohľadu diváka, ktorý tieto polopravdy neakceptuje a nechce ich počúvať. Určite nechceme len kritizovať.

TANCUJEŠ, FOTÍŠ, BLOGUJEŠ, ROBÍŠ MODELING A NAJNOVŠIE AJ VLOGUJEŠ. KOĽKO VYJADRENÍ SAMÉHO SEBA POTREBUJEŠ, ABY SI BOL UŽ SPOKOJNÝ?

Teraz si idem kupovať gitaru (smiech). To nie je ani tak o vyjadrení samého seba, ako o tom, že

milujem robiť veľa vecí. Je veľa takých ľudí, ktorí si nájdu jednu činnosť, tá ich baví a venujú sa iba jej. Aj úspech príde možno skôr. Ja mám štyri alebo päť záľub a venujem sa im naraz.

NEMÁŠ POCIT, ŽE POTOM NIČ NE-ROBÍŠ NA STO PERCENT?

Som vnútorne spokojnejší, keď robím všetko. Stáva sa mi, že ma veci rýchlo prejdú a začnú ma nudiť, preto mám vždy zadné vrátka. Keby som mal robiť len jednu vec, tak sa zabijem. Neskutčne by som sa nudil. Keď nič nerobím, som podráždený. V momente, keď niečo robím, som šťastný, usmiatey a mám super náladu. Musím však priznať, že niekedy veci nedokončím, to je pre mňa ako Blíženca typické. Našťastie, s tým dokážem bojovať.

ČO MÁŠ NAJRADŠEJ Z TOHO VŠETKÉHO ČO ROBÍŠ?

Ani bez jednej veci si momentálne neviem predstaviť svoj život. Blog píšem pre potešenie. A tiež, aby som nemusel písať bakalárku (smiech). Tanec robím celý život a neviem si predstaviť byť bez neho a fotkou si rozvíjam predstavivosť a vizuálnu stránku samého seba. Všetko mám rád rovnako.

STÍHAŠ VŠETKO POPRI ŠKOLE?

Skôr by som povedal, že školu stíham popri všetkom.

KDE SA TEDA VIDÍŠ O DESAŤ ROKOV?

O desať rokov si viem predstaviť sám seba spokojného, za vodou, na Malibu v nejakom domčeku. A teraz vážne. Toto všetko plus... (smiech). V skutočnosti neviem ani to, čo bude o rok, ale viem si predstaviť seba ako moderátora, performeru, v televízii. Viem, že môj život bude spojený s objektívom.

A ČO PLÁNY DO BLÍZKEJ BUDÚCNOSTI?

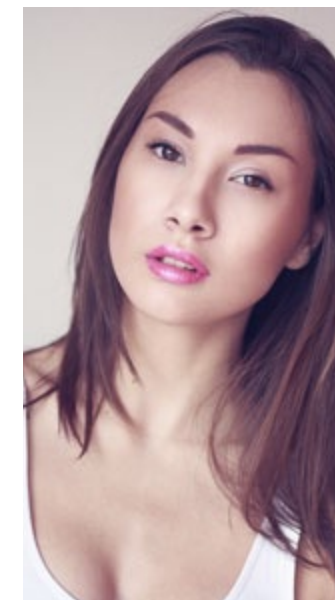
Úspešne urobiť skúškové, zoštatnicovať a neskončiť na úrade práce. *Like*

NAJDÔLEŽITEJŠIE SÚ OČI, PRIRODZENOSŤ A EMÓCIA

Silvia Slivíaková

JEDNODUCHÝ ATELIER A DOKONALÉ PORTRÉTY. SILVIA SLIVIAKOVÁ JE ŠTUDENTKA FAKULTY MASMÉDIÍ A VO VOĽNOM ČASE SA VENUJE FOTOGRAFOVANIU MODELIEK. JEJ ŠPECIALITOU SÚ PORTRÉTY. NA JEJ FACEBOOKOVEJ STRÁNKE SILVI PHOTOGRAPHER NÁJDEME DESIATKY TVÁRÍ KRÁSNYCH DIEVČAT. V NIEKTORÝCH PRÍPADOCH PÓZUJE DOKONCA AJ ONA SAMA. SILVIA NÁM POROZPRÁVALA NIELIEN O ZÁKULISÍ FOTENIA, ALE AJ O TECHNIKE A PRIDALA ZOPÁR RÁD PRE ZAČÍNAJÚCICH FOTOGRAFOV.

TEXT: RADOVAN KOPEČNÝ | FOTO: SILVIA SLIVIAKOVÁ

ODKEDY ROBÍŠ MÓDNE FOTOGRAFIE?

Prvú fotku som nasnímala v roku 2011 a moja prvá modelka bola Dorot Sámelová. Dnes je herečkou v seriáli v TV JOJ. Boli sme spolu na sústreďení a v jeden večer sme zobrali do rúk foťák a vznikli z toho fotky podobné tomu, čo robím teraz. Vtedy som ešte ani nepoznala Photoshop a upravovala som to na malom notebooku v programe Gimp. Pokladám to za moju prvú módnú fotografiu, už len kvôli tomu, že Dorot je skvelá modelka a asi nemám fotku, na ktorej by nevyzerala dobre. V súčasnosti fotím modelky aj nové tváre pre agentúry.

PREČO PRÁVE PORTRÉTY?

Pre mňa sú najdôležitejšie oči, prirodzenosť, emócia, ktorá vychádza z človeka. Niektorí fotografi tvrdia, že na portrétoch nie je čo pokaziť, preto ich fotí každý. No myslím si, že nie je ľahké urobiť portrét, aby sa páčil zároveň klientovi, teda modelke, fotografovi a odborníkovi. Keď odovzdám na fotografickej tvorbe fotku, ktorá sa páči mne, modelke a pochváli mi ju odborný pedagóg, je to pre mňa najväčšia pocta a posunie ma to ďalej v tom, čo robím.

KTO JE NAJLEPŠÍ A KTO NAJHORŠÍ MODEL?

Pre mňa sú najlepšími modelmi

práve modelky. Majú skúsenosti, vedia sa tváriť, pózovať a je s nimi menej práce. V poslednom čase rada experimentujem s líčením, takže sa môžem na nich viac realizovať aj v prípade make-upu. Najhorší model pre mňa neexistuje, možno len bez skúsenosti, alebo taký, čo sa nerád fotí a potrebuje nejaké fotky. Niekedy pomôžu rady, ale najdôležitejšia je uvoľnená atmosféra.

KDE SI VYBERÁŠ DIEVČATÁ?

Moje prvé modelky boli spolužiačky a kamarátky. Keď som prišla do Bratislavy, spoznala som nových ľudí a rozšírili sa mi možnosti. Cez modelingovú agentúru som prichádzala do kontaktu s krásnymi dievčatami. A tak sa to rozbehlo.

NA NIEKTORÝCH FOTOGRAFIÁCH SI AJ TY. AKÉ JE TO PÓZOVAŤ SAMA? NESTÁVA SA, ŽE ZAČNEŠ KORIGOVAŤ FOTOGRAFA?

Odkedy fotím, je pre mňa jednoduchšie aj pózovať. Vidím naživo, čo robí modelka a ako to v konečnom dôsledku vyzerá na fotke. Možno aj preto sa vo foteňí zameriavam na tvár, lebo sama mám problém s pózovaním, kde vidno aj zvyšok tela. Nevieť, čo s rukami, nohami a asi ako každá žena, tak aj ja mám problém s tým, že „som tučná“ (smiech). Keď ma fotí iný fotograf, tak sa nestarám.

Každý ma predsa vidí inak a vždy som zvedavá, aké fotky zo mňa vyčaruje.

MÁŠ VLASTNÝ ATELIER?

Samozrejme. Môj ateliér pozostáva z bielej steny a veľkého okna. Mám aj svetlo, ale používam ho málo. Najradšej fotím daylight. Popríklad použijem aj odrazovú dosku a ventilátor pre efekt. Veľmi sa teším, keď budem v rámci predmetu fotografická tvorba fotiť v exteriéri.

ČO POTREBUJEME NA TO, ABY SME DOKÁZALI VYČARIŤ NIEČO PODOBNÉ, AKO MÁŠ NA WEBE? MÁŠ ŠPECIÁLNU TECHNIKU?

Ako som už spomenula, celá moja technika je denné svetlo a odrazka. Fotky upravujem podľa pleti. Ak ma modelka peknú pleť, veľa sa nenarobím, využívam len RGB krivky.

MÁŠ NIEČO, ČÍM BY SI CHARAKTERIZOVALA SVOJ ŠTÝL?

Keď sa niekedy pozriem náhodne na fotku, viem približne určiť, ktorému fotografovi patrí a aký je jeho štýl. Pri mne to asi musia určiť ostatní. Upravujem fotky podľa toho, ako sa mi hodí k modelke a ako to cítim. Nikdy nemám ten istý postup. Jediné, čo sa vždy snažím uchovať, je prirodzenosť.

A ČO POSTPRODUKCIA? KOĽKO HODÍN TRÁVIŠ PRED PHOTOSHOPOM?

To záleží na okolnostiach. Niekedy som po foteňí taká natešená z fotiek, že by som upravila aj všetky naraz a viem byť za počítačom aj do noci. Keď s fotkami nie som veľmi spokojná, upravujem ich postupne. Niekedy zapadnú prachom, až časom sa mi nejaká zapáči a zbadám v nej niečo, čo som predtým nevidela.

SKÚS NIEČO PORADIŤ MLADÝM ZAČÍNAJÚCIM FOTOGRAFOV.

Aby zväžili, či to chcú naozaj robiť a či majú túžbu sa v tom zdokonaľovať. Nevidieť v tom len možnosť zárobku, čo je v dnešnej dobe naozaj ťažké zaradiť si fotografiu. Určite fotografovanie neodporúčam tým, ktorí za foteňím hľadajú možnosť fotiť vyzlečenú ženu a následne si robiť výrezy detailov (smiech).

ČO Z TECHNICKÉHO HĽADISKA PORADIŠ MLADÝM, KTORÍ OBJAVUJÚ ATELIERY MC?

Ateliéry v mediálnom centre som využila zatiaľ málo, čo mi je ľúto. Ale určite je dobré naučiť sa základy pri svietení. Študentom odporúčam ich využívať. Majú jedinečnú možnosť. Aby potom nelutovali a nerozprávali, že im hodina fotografie nič nedala, keď sami nechceli. Z vlastnej skúsenosti radím udržiavať tam poriadok a dať techniku a ostatné veci na svoje miesto. *Like*

KULTÚRNE TIPY

JE TU LETO A OKREM TRADIČNÝCH RADOVÁNOK JE TO ČAS LETNÝCH BLOCKBUSTEROV. AKO SA STALO ZA POSLEDNÚ DOBU ZVYKOM, ČAKAJÚ NÁS HLAVNE REŠARTY A POKRAČOVANIA. AKO DIVÁCI MÁME ASPOŇ PREDSTAVU, ČO MÔŽEME PO ZHASNUTÍ SVETIEL OČAKÁVAŤ. V SLOVENSKEJ NÁRODNEJ GALÉRII ZASE OČAKÁVAJTE SLOVÁKOV – IMPRESIONISTOV A KRAJINKÁROV. PRIJEMNÉ KULTÚRNE ZÁŽITKY.

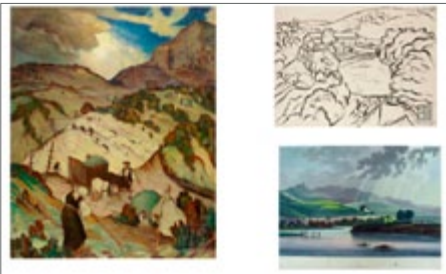

29.03. – 25.05.2014
IMPRESIONIZMUS^{SK}
Impresionistická maľba predstavuje prechod od témy k obrazu, ktorý sa stal záznamom a svedectvom o farbách, svetle a náladách. Ako bolo zvykom aj v Paríži, slovenskí umelci symbolicky opustili akademickú pôdu a rozhodli sa tvoriť v uvoľnenejšom prostredí na vidieku alebo vo vzdialených umeleckých kolóniách. Výstava zo zbierok SNG, regionálnych galérií a súkromných zbierok vám ponúkne nevšedný vizuálny zážitok na tzv. „maliarstvo svetla“. Slovenskí impresionisti na vás čakajú v Esterházyho paláci.

15.05.2014
STOROČNÝ STARČEK, KTORÝ VYLIEZOL Z OKNA A ZMIZOL

Knižný hit švédskeho spisovateľa Jonasa Jonassona, ktorý bol preložený do 40 jazykov a predalo sa z neho viac ako päť miliónov výtlačkov sa dočkal sfilmovania. Román vtipným spôsobom popisuje fiktívny život Allana Karlssona, ktorý sa 2. mája 2005 dožil 100 rokov. Neočakávajú veľkú rodinnú párty. Allan opúšťa svoju izbu v domove dôchodcov a vydáva sa na svoje posledné životné dobrodružstvo. Počas neho sa dozviete o jeho živote, v ktorom často zasahoval do svetových dejín. Stretol sa s viacerými vodcami ako Franco, Stalin, Truman, Churchill alebo de Gaulle. Ak preferujete filmy pred knihami, skúste tento.

19.06. – 19. 10.2014
OD TATIER K DUNAJU. SLOVENSKO V UMENÍ

Dve poschodia v Esterházyho paláci budú pripravené pre výstavu klasickeho krajinárskeho žánru. Objavné cesty krajinou vás prevedú cez Dunajskú cestu (1822), Malebnú cestu dolu Váhom (1826) a cieľom putovania maliarov sa stávajú hory. Tatry v názve vyjadrujú tému hôr, zatiaľ čo Dunaj predstavuje krajinu nížin a riek. Jednotlivé podoby Slovenska sa nám predstavujú ako obrazové zápisníky na skiciach a akvareloch, ale aj na veľkých monumentálnych syntézach akoby symboly našej krajiny. Okrem tradičného zobrazenia krajinárskej maľby sa môžete tešiť na lyricko-komorné impresie vyjadrení vnútorných krajín umelcovej duše a taktiež na krajinu zachytenú na fotografiách.

PRIPRAVIL: IMRO PETRO

17.05.2014
IAN RITCHIE'S SOHO PROJECT TOUR 2014

Fenomenálny britský saxofonista, skladateľ a producent mieri na Slovensko. Sprevádzajú ho vyhľadávaný pianista Tomáš Jochmann, český kontrabasista Jan Greifoner a bubeník Oliver Lipenský, jeden z najväčších talentov českej scény. Ian Ritchie hrá už viac ako 30 rokov a môžete ho počuť na nahrávkach The Beach Boys alebo Wham. Spoločnosť robil aj zakladateľovi Pink Floyd Rogerovi Watersovi na jeho turné Dark Side of the Moon. Vo svojej kariére nahral viaceré televízne motívy, najslávnejší je motív série The Lonely Planet/ Globetrekker. V Ateliéri Babylon predstaví svoj druhý album, ktorý čerpá pestré nálady z newyorského SoHo. Prvý album, z roku 2007, je inšpirovaný náladou v uliciach londýnskeho SOHO. Čaká na vás fúzia hip hopu, funky, reggae, swingu aj latina.

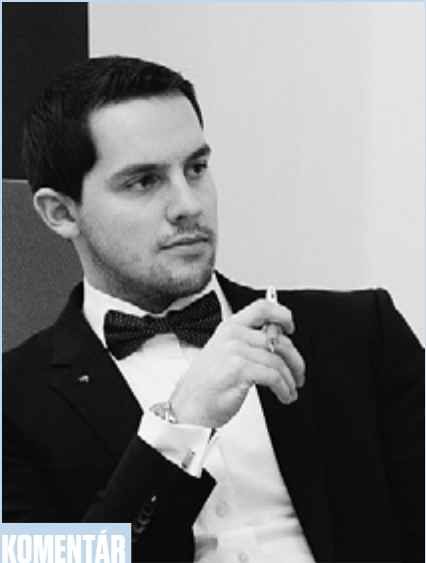

26.06.2014
TRANSFORMERS 4

Poradové číslo filmu je síce štyri, no na príchod hereckých hviezd z predchádzajúcich filmov môžeme zabudnúť. Režisér Michael Bay totiž prichádza s reštartom série. Ak sa však tešíte alebo naopak bojíte, že by sa niečo okrem hlavných hrdinov mohlo zmeniť, ste na omyle. Z traileru, ktorý bol zverejnený počas tohtoročného Superbowlu, sú cítiť rovnaké veľké, megalomanské, bombastické scény, na aké sme boli zvyknutí v predchádzajúcich dieloch. Shia LaBeoufa nahradil Mark Wahlberg, ktorý vo filme ako mechanik zistí, že ťahač, na ktorom pracuje, nie je len taký obyčajný ťahač, ale je to Transformer. Opäť sa do problému zapletie americká vláda a opäť nás čaká súboj autobotov a decepticonov.

14.08.2014
TEENAGE MUTANT NINJA TURTLES

Aby sme v tejto sérii kultúrnych tipov ostali verní pokračovaniom, remakom a rebotom, odporúčame vám Ninja korytnačky a ich najnovšie filmové spracovanie. Produktne sa na nich podieľa spoločnosť megalomanského režiséra Michaela Baya, takže pôjde opäť o vizuálny zážitok. Piate pokračovanie už nepočíta s hercami navlečenými v oblekoch, ale s digitálnymi korytnačkami. Postavu novinárky April si strihne Megan Fox. Povráva sa, že v najnovšom filme sa zmení pôvod korytnačích bojovníkov, tento krát má ísť o mimozemšťanov. Nechajme sa prevapíť.

KOMENTÁR
NAČO SME PRÁVNICI, AK DETI TRPIA?
ADAM ŠEBESTA/ŠTUDENT FP

Pred niekoľkými dňami som s priateľmi navštívil detský domov v Kolárove. Prijemný jarný deň sme strávili v parku, s deťmi sme lozili po lanách, hrali futbal, skákali a nevyhli sa debate, čo raz chceme robiť. „Ty sa vyučíš za právniku,“ kričala trinásťročná Eva a smiala sa. Skoro všetky deti čaká stredná odborná škola a výučný list, nad vysokou veľmi neuvažujú. „Budeš nám pomáhať, keď budeme mať problémy,“ taká bola reakcia väčšiny. Ale je to skutočne pravda? Sú právnici dobro spoločnosti?

Nedávno som čítal blog o chlapcovi (Ako vybrať s prúserom? Zničíme decku život), ktorého museli z domova vyraziť, lebo nikto kompetentný nekonal, keď konať mal. Súd si nesplnil svoju robotu, detský domov neurobil. čo mal urobiť, ani kolízna opatrovníčka. Kristián musel domov opustiť, lebo bol v domove neoprávnene.

Predbežné opatrenie súdu nenahradil potrebný rozsudok. Sudca čakal na návrh, ale v jeho kompetencii je začať

14. 08. 2014
EXPENDABLES 3

AkčnÍ deduškovia sa aj tretíkrát stretli okolo Sylvestera Stalloneho, aby nakopali zopár záporákov. Tradičný team v zložení Stallone, Statham, Jet Li, Lungren a Schwarzenegger sa rozrastie o posily ako Snipes, Ford, Gibson alebo Banderas. Zápletká sa točí okolo zakladajúcich členov „tímu postrádateľných“ a to Stalloneho a Mel Gibsona, nemilosrdného obchodníka so zbraňami. Aby ho Sly porazil, musí povolať nových členov tímu a spojiť starú krv, plnú skúseností a novú krv, ktorá je rýchlejšia a vyzná sa v nových technológiách. Hor sa do kina. Akčné jednohubky, ako sú Expendables, je ťažké odignorovať.

konanie aj bez návrhu. A keď na to kompetentní prišli, namiesto sebareflexie a priznania vlastnej chyby Kristiána radšej vyhodili.

Riaditeľka mu dokonca odmietla odovzdať všetky dokumenty zo súdu, vraj mu ich dá, až keď sa zbalí na odchod. Mal som z toho husiu kožu. V domove som mal prvýkrát pocit, že naplňam ľudí šťastím. A pritom stačilo tak málo: nosiť deti „na koni“, naháňať sa s nimi, žonglovať s loptou a rozprávať o živote. Medzi skúškami a stresom v práci to bol hotový relax.

V deťoch som videl nádej a deti z domova videli nádej vo mne. Verili, že im ako budúci právnik raz pomôžem. „Keď niečo ukradneme, dostaneš nás z toho,“ žartovali. A ja som uvažoval, či sú právnici takí dobrí, ako sa navonok prezentujú. Ten sudca mal byť elitný právnik, ale nekonal, keď konať mal. A pritom išlo o budúcnosť mladého človeka.

Slow Flow SME PÄŤHLAVÝ DJ

JEDINEČNÁ MLADÁ SKUPINA S PRVKAMI HIP-HOPU, SOULU A ROCKU MÁ DVOCH SVOJICH ČLENOV V LAVICIACH PANEURÓPSKEJ VYSOKEJ ŠKOLY. GITARISTA MIKE BOBULA A BUBENÍK ADAM NOŠKA SÚ OBAJA ŠTUDENTI FAKULTY MASMÉDIÍ. VYUŽILI SME TEDA PRÍLEŽITOSŤ A VYSPOVEDALI AJ ZVÝŠOK KAPELY. NECHÝBAL TAK ANI MARTIN „MATYS“ PRÍDAL, TAMÁS BELICZA A ERIK DIMITROV.

TEXT: RADOVAN KOPEČNÝ | FOTO: TÁŇA KADLECOVÁ

PREZRAĎTE, AKO STE SA DALI DOKOPY?

MIKE: Asi tri roky dozadu som bol v lete v Senci s akustickou gitarou na Slnečných jazerách a stretol som tam Matysa. Hral som blues a on do toho rapoval. Už vtedy sme značne spoločensky unavení filozofovali o takomto miešaní žánrov a nekonvenčnom prístupe k rapu. Neskôr som si na tento moment spomenul triezvy. Zavolať som ho na jam k Adamovi do skúšobne. Tam sme dali dokopy prvú skladbu. Na ďalšej skúške už bol aj najšialenejší basák v hre – Tomi. Erika sme pozvali na náš oficiálne prvý koncert a odvtedy kapela šlape v takejto zostave.

PREČO PRÁVE NÁZOV SLOW FLOW?

MATYS: Na začiatku sme mali všetky skladby v tempe okolo 80 bpm. Od toho sme odvodili názov Slow Flow.

KOMBINUJETE ROCK, SOUL, POP A AJ HIP-HOP. AKO VZNIKA TÁTO KOMBINÁCIA?

TOMI: Tak, že to niekto na našu hudbu povedal. Hip-hop nevyžaduje rap a rap nie je hip-hop. My tu v strednej Európe vieme veľmi málo o kultúre hip-hopu, a teda prinajlepšom miešame rap a hudbu. Žáner sme si nevybrali, nerozmýšľame o štýloch. Hráme to, čo nás baví. Keďže sme všetci ovplyvnení rôznymi hudobnými štýlmi a formami, tak sa to medzi nami nejako prirodzene zmieša. Našich päť hláv tvorí živého Dja, ktorý by robil to isté, čo my – miešal hudbu. Dj na jeho pulte z platní, my naživo a na hudobných nástrojoch. Sme kvázi päťhlavý Dj drak s hudobnými nástrojmi (smiech).

NA ČOM AKO JEDNOTLIVCI FIČÍTE?

TOMI: Ja osobne fičím na záhrade, behám v lese a počúvam vtáky a stromy. Vtáky spievajú veľmi zaujímavé intervaly a majú rôzne rytmické paterny. Človeka to upokojuje a popritom ho hudba prírody ovplyvňuje. Okrem toho počúvam moderný jazz a soul,

staršie aj novšie popové veci a sem-tam nejakú klasickú hudbu.

MATYS: Hudobne? Kendrick Lamar, Robert Glasper, Pharell, Roots.

ERIK: Ja najradšej počúvam hudbu amerického klaviristu Roberta Glaspera, speváka José Jamesa a páči sa mi aj nový album Pharrella Williamsa.

MIKE: Na muzike, 24/7.

Adam: Okrem toho, že sa snažím čo najviac cvičiť na bubnoch a na base, riešim teraz aj zvukovú postprodukciu. Zo športov sa venujem thajskému boxu a posledných pár mesiacov sa vďaka mojej úžasnej priateľke Dajen môžem venovať aj televíznej produkcii. Hudbu počúvam podľa toho, na čo mám momentálne náladu. Niekedy sám nerozumiem svojmu vkusu. Bežne sa mi stáva, že si púšťam nejaké moderné veci a vzápätí country alebo jazz.

HIP-HOP A ŽIVÁ KAPELA? TO JE PEKNÁ TRADÍCIA. ROZHODLI STE SA BOJOVAŤ PROTI POČÍTACOM?

TOMI: Nebojujeme proti počítačom, chceme hrať hudbu a rapovať a spievať. Matysove zmysluplné texty a užiť si spoluprácu, energiu a živé hrania, čo s tým ide ruka v ruku.

ERIK: Počítač je náš kamarát. Pomôže nám s nahrávaním dema, singlov, albumu a mixovaním. Hudbu chceme vyprodukovať a hrať naživo, lebo sme hudobníci.

AKO VNÍMATE SLOVENSKÚ HIP-HOPOVÚ SCÉNU?

MATYS: Pár mien je top, ale inak je tam plno odpadu.

V SINGLI PÍŠEM O TEBE SPOLUPRACOVALI S VIACERÝMI ZAUJÍMAVÝMI MĚNAMI...

ERIK: Veľkým prínosom pre singel Píšem o Tebe bola talentovaná speváčka Katka Ščevlíkova, ktorá sa podujala na aranžovanie a naspievanie vokálov. Okrem iného je známa úspechom v TV show X Factor. Na

singli participovala aj speváčka Eva Pšenková a Dano Kapitan. O profesionálne natočenie klipu sa postaral producerský tím Hype Train (Hugo Pauliny, Marek Uličný a Robert Ludrovský).

ADAM: Veľká vďaka patrí nášmu dlhoročnému priateľovi a veľkému človeku Jarovi Žigovi jr. Bez jeho prínosu v štúdiu by naše nové veci ani zďaleka nezneli tak, ako znejú.

SO ŠKOLOU STÍHATE V POHODE? NIEKTORÍ Z VÁS SÚ TOTIŽ ŠTUDENTMI NAŠEJ ŠKOLY.

MIKE: Študujú z nás už len tí najmladší, a to som práve ja a Adam – obaja na tejto škole. Keď človek chce, čas si nájde. Veľakrát som v mediálnom centre cvičil na gitare medzi hodinami v maskérni alebo v rozhlasovom štúdiu.

ADAM: Mne osobne by najviac vyhovovalo, keby mal deň aspoň 34 hodín, aby som mohol všetko stopercentne stíhať. Niekedy sa mi stáva, že uprednostním hudbu alebo prácu pred školou. Potom sa ťažšie stíhajú školské povinnosti, ale nakoniec to vždy dobre dopadne. Musím si zaklopať (úsmev).

AKO VNÍMATE SLOVENSKÚ HUDOBNÚ SCÉNU? MÁTE NEJAKÝCH OBLÚBENCOV ČI SPRIAZNENÉ KAPELY?

MIKE: Medzi slovenskými muzikantmi máme veľa kamarátov a známych, ktorých hudbe sa tešíme, počúvame a chodíme na koncerty. Inšpiráciou sú pre nás hlavne zahraničné kapely. Každý počúvame tak trochu niečo iné, čo je fajn, potom sa to odzrkadľuje aj na našej tvorbe.

ČO TOTO LETO? POHODA? FESTIVALY?

MATYS: Uvidíme. Nebráňme sa tomu a keď nás niekde booknu, určite tam radi zahráme.

LIKE LAJKUJE...

V aktuálnom čísle vám prinášame čisto instagramové tipy. Sledujte a lajkujte, my už tak robíme.

Instagram @mr007

Úžasná hra svetla a tieňov v podaní užívateľa mr007. Vášinou čiernobiela fotografia architektúry v spojení s ľuďmi. Je až neuveriteľné, že fotky sú z mobilu.

Instagram @joelisa

Portréty a architektúra Joa Alisa, rodáka z Detroitu, sú plné dynamiky a farieb. To najlepšie z jeho tvorby nájdete na instagrame.

Instagram @kat_in_nyc

Ruská fotografka, ktorá sídli v Newyorku, odkiaľ pochádza najväčšie percento jej fotiek. New York cez jej objektív vyzerá úžasne.

Instagram. @yourleo

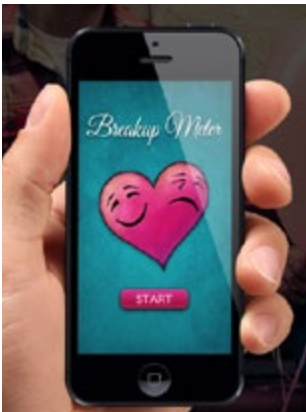
Instagram mladej českej animátorky Elišky Podzimkovej, ktorá študovala animáciu na New York Film Academy, vás zavedie do ulíc New Yorku, ktoré sú obohatené o kresby a animácie.

Pripravil: Imro Petro

APPKY LIKE

TEXT: MARTIN PUŠKÁČ

ZOZNAMUJ SA, VYPIŠUJ SI, KOMUNIKUJ, VEĎ SA BLÍŽI MÁJ, LÁSKY ČAS. POLOVIČKU UŽ MÁŠ? NEVADÍ, POMÔŽEME TI ZISTIŤ, KOĽKO ČASU SPOLU EŠTE MÁTE. A AK SA CHCEŠ PRETRČAŤ S NOVOU POLOVIČKOU, NO NECHCEŠ RISKOVAŤ STRETNUTIE S BÝVALOU, VIEME POMÔCŤ.

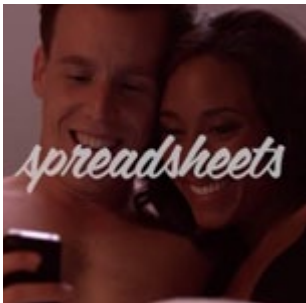
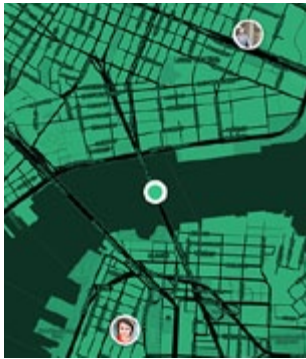
BREAKUP METER

Láska je krásna vec, to isto, a každý snáď chce byť milovaný navždy. Ak však chceš vedieť, koľko času ti zostáva s tou aktuálnou, nájdí si túto appku a máš to zrátané. Fungovanie je veľmi jednoduché, stačí dodať fotku so svojim partnerom, ktorú aplikácia spracuje nárojnými algoritmami založenými na bulharskej konštante a výsledok je hneď na svete. Ak ti rozchod cez SMS príde ako prežitok, z Breakup Meter-u môžeš svoj výsledok zdieľať rovno na Facebook alebo Twitter.

Cloak

Ak už máš toho všetkého zoznamovania dosť a chceš si v pokoji analyzovať grafy zo Spreadsheets, tak si nastav appku Cloak, ktorá ťa upozorní, keď sa nejaký z tvojich známych bude nachádzať v tvojej blízkosti. Ty tak môžeš nenápadne zmiznúť. Stačí popridávať účty zo sociálnych služieb, vybrať ľudí, ktorých nechceš stretnúť (môžeš vybrať aj všetky kontakty, ak chceš mať úplný pokoj) a hotovo. Nevýhodou je, že ľudia, ktorým sa chceš vyhýbať, musia byť celkom aktívni na sociálnych sieťach a zatiaľ je podporovaný len Foursquare a Instagram.

Spreadsheets

Veda bude základom aj ďalšej našej recenzie. Táto appka s úžasne kancelárskym názvom v sebe skrýva monitor a následnú analýzu tvojej sexuálnej aktivity, teda podľa popisu je to len pre ženy, no fantázii sa medze nekladú. Appku si stačí pustiť vždy pred akciou a už ju len nechať načúvať v intímnych chvíľach. Po následnej analýze vzdychov, hlučnosti, pohybov, dĺžky (aktu) a rytmu ti povie ako veľmi si schopná uspokojiť partnera. Aby toho nebolo málo, máme tu aj prvky game-ifikácie, a tak zbieraš rôzne body za milovanie ráno a podobne. Pre maniakov do excelu vám vie appka produkovať aj krásne grafy a tabuľky.

WEB, KTORÝ NAUČÍ OPAČNÉ POHLAVIE PRÍTAHOVAŤ A NIE NAHÁŇAŤ!

TEXT: LUCIA MAKOVÁ

Vonku je čoraz teplejšie a naše hormóny sa budú blázniť každým dňom čoraz viac. Že aj tak budete sami? Ak aj vás postihol syndróm „forever alone“ (navždy sám – pozn.red.), máme pre vás riešenie v podobe webu s výstižným názvom akozbalit.sk.

Na prvý pohľad ma stránka dizajnom nezaujala. Jej čaro je však ukryté pod povrchom. Páči sa mi motto, ktoré mi ihneď padlo do oka - Nenaháňaj ženy. Nauč sa ich priťahovať úplne prirodzene a staň sa Magnetom na ženy!

Nikde na stránke nenájdete učebnicové príklady či nudné prepísané state z kníh o neverbálnej komunikácii. Muži aj ženy tam píšú o svojich skúsenostiach zo života, ktoré v praxi jednoduchofungujú. Nie je to však web len s náučným obsahom, ale aj odľahčenými témami typu Prečo ženy milujú ajťákov či 30 dôvodov, prečo sa s tebou nevyspím. Teraz sa o svoje skúsenosti a zážitky so ženami delí aj s ostatnými. „Mojím cieľom je pomôcť chlapom zlepšiť ich vzťahy so ženami, čím sa stanú žiadanejší, sebavedomejší, budú ženy priťahovať úplne prirodzene a

stane sa z nich Magnet na ženy," píše Michal Kopecký na svojej stránke.

„Prakticky tým pomôžem aj ženám, pretože im prinesiem viac chlapov, ktorí si ich budú vážiť, prestanú ich obťažovať a naháňať a spravia ich konečne šťastnými ako vo vzťahu, tak aj v posteli.“ dopĺňa.

Princíp príťažlivosti 80/20 – Konečne univerzálny recept na vzťahy! Michal pravdepodobne rozlúskol vzťahy medzi mužmi a ženami v jednoduchom koncepte. Je pravda, že ak je chlap na ženu príliš milý a nechá si skákať po hlave, prejavuje o ne záujem príliš skoro, so všetkým s nimi súhlasí, kupuje si ich pozornosť, príliš mu záleží na výsledku, koleduje si o friendzone (večný kamarát - pozn. red.)

Ako sa hovorí, ženy sa chodia k dobrým chlapom vyplakať a k zlým vyspať. Prišiel teda na to, že k vytvoreniu príťažlivosti treba pomer vlastností zlých a dobrých chlapov v pomere 80/20. Pozor! Nemôžete byť od začiat-

O zakladateľovi: Na začiatku bol mladý chalan, ktorého ženy odjakživa fascinovali, no tie ho brali iba ako kamaráta či búľlavú vrbu. Osloviť neznáme dievča v ňom vyvolávalo strach. Báľ sa odmietnutia. Na prvý bozk čakal do svojich 18 rokov a na prvý sex do 22. No rozhodol sa pracovať na sebe a začal skúšať robiť veci inak.

ku tí dobrí, pretože nakoniec skončíte „len“ ako kamaráti. Z 80 % sa snažte byť sebavedomí, vášniví, majte vlastný názor, buďte dominantní, nepredvídateľní, drzí, majte vyššiu hodnotu. A zo zvyšných 20 % (aby ste neboli totálni kretení) buďte gentlemani, dobríposlucháči, majte zmysel pre humor.

Hlavnou ingredienciou je však sebavedomie. Práve to priťahuje opačné pohlavie. Muž má byť dominantný, žena submisívna. Chlap lovec, žena samica. Bodka! Ženy milujú chlapov, ktorí im dajú pocítiť svoju dominanciu. Dokážu ju viesť, rozhodujú o väčšine vecí a vedia ju zabezpečiť. Tak to funguje.

Ak už začnete dlhšie randiť a dokonca sa bude schyľovať k vzťahu, treba postupne misky váh otáčať až nakoniec nastane pomer 80 % vlastností dobrých chlapov a 20 % tých zlých, aby

vás nezačala podvádzať a neboli ste totálne pod papučou. Stále by ste mali mať teda vlastný názor, byť vášniví, sebavedomí či dominantný. No tentoraz treba ukazovať aj vlastnosti ako cieľavedomosť, starostlivosť, pozornosť, vnímavosť, toleranciu či vernosť.

Všetko je o správnom pomere a správnom načasovaní. Či už ste muž alebo žena, platí to obojstranne. Najprv treba byť viac zlý a vytvoriť medzi vami tú príťažlivosť so štipkou dobrých vlastností. Nie, nemusíte sa meňiť, stačí sa zameriavať v istom momente na iné svoje vlastnosti, ako ste doteraz zvykli. Neskôr ukážte, že ste nie len vhodný do postele, ale aj na vzťah. Ukážte, že vám nejde len o románik, ale ste aj kvalitný materiál do vzťahu. Veľa šťastia! *Like*

WEB INŠPIRÁCIE

PRIPRAVIL: NIKA MIČECHOVÁ

CYKLOKOALÍCIA

Ak ste o nej ešte nepočuli, je najvyšší čas! Sem-tam sa skloňuje v správach, pretože sa ako občianske združenie snaží o rozvoj mestskej cyklistiky v Bratislave. Skupina architektov, ľudí, ktorých zaujímajú verejné priestory, no hlavne cyklistov telom aj dušou bojuje za práva ekologických účastníkov dopravy. Na stránke nájdete veľa praktických informácií, ako napríklad Mapu odporúčaných cyklotrás v hlavnom meste. Sledujte Cyklokoalíciu nielen na ich webe <http://cyklokoalicia.sk>, ale aj na Facebooku.

TOM ALLEN'S BIKE TRIP

Na bicykli okolo sveta. Znie to nesutočne? Ale nie je! Na internete nájdete množstvo „šialencov“, ktorí blogujú o dobrodružstve na dvoch kolesách cez kontinenty alebo rovno okolo celého sveta. Vybrali sme pre vás jeden, ktorý nás najviac oslovil. Tom pochádza z Anglicka. Bicyklovému šialenstvu podľahol v roku 2006. Priviedla ho k tomu láska k dobrodružstvu. Na bicykli prebrázdil množstvo krajín – Sudán, Irán, Etiópiu, Sýriu a ďalšie. Spolu má za sebou viac ako štyridsať štátov a štyri kontinenty. Na stránke ponúka všetky finto, ktoré si sám vyskúšal. Od lacného vybavenia na výpravu až po vlastné dokumentárne filmy, ocenené na festivaloch. Dobrodružstvo nájdete na <http://tomsbiketrip.com>

CRITICAL MASS

Vždy posledný piatok v mesiaci! Nie, nemyslíme na ťažký žúr. Ide o web s informáciami o pravidelnej jazde na bicykloch cez stovky miest na celom svete. Prijemnou skupinovú jazdu po svojom meste chcú cyklisti doceliť zlepšenie podmienok na cestách. Na Slovensku funguje v mestách Bratislava, Nitra, Žilina a Košice. Spravidla sa jazdí pomaly a účastníci sa snažia držať v skupine. Celá paráda trvá približne hodinu a pol a je zakončená bike lift, čiže zdvihnutím bicykla nad hlavu. Po ukončení organizátori ponúkajú spoločné doplnenie tekutín do najbližších podnikov. Sledujte <http://www.criticalmass.sk>

KOMENTÁR
**ČLOVEK SA NEMÁ
MAŤ DOBRE**
RADOVAN KOPEČNÝ DOKTORAND FM

Pri návšteve Iva Tomana na našej škole som sa ho osobne spýtal na miliardárov. Akí sú to chlapi a v čom sú iní? Našinec by povedal, že majú jachtu, športové auto a nonstop oddychujú na exotickom ostrove. Nie je to pravda. Toman, ktorý mnohých školiť, prezradil vlastnú skúsenosť. Sú veľmi pracovití, robia dvanásť hodín denne a ich „oddych“ znamená, že

cez víkend zvolnia na desať hodín denne. Pracujú aj na dovolenke. Jedno dosiahnu a idú na ďalšie. A teraz sa pozrime na motiváciu mnohých študentov. Povedia si: „Budem študovať, aby som sa mal dobre.“ V práci si povedia: „Budem veľa pracovať, aby som potom toľko nemusel.“ Vedie takýto prístup k úspechu? Na jednej strane, všetko v prírode smeruje k vynaloženiu čo najmenej energie. Kyvadlo sa zastaví, šelma loví jedným skokom, ľudia odchádzajú do dôchodku. Práve tomuto sa ľudstvo vzoprelo a na základe histórie plnej vynálezov a úspechov vytvorilo pravidlo – človek nie je stvorený na to, aby sa mal dobre. Skutoční miliardári začínali úplne dole, robili veľa a nikdy sa nezastavili. Američan Wayne Huienga má svetovo najväčší biznis s odpadom – začal s jedným smetiarskym autom, robil od rána do obeda a do večera behal od domu k domu a ponúkal svoj biznis. Dnes neleží

na pláži, ale pracuje ďalej. Najbohatší predátor Wall Street investor Carl Icahn svoju luxusnú jachtu nedávno predal, pretože sa na nej nudil. Kráľ Las Vegas, miliardár Steve Wynn, začal s dlhom po otcovi tristoštyridsiatisíc dolárov a naďalej rozvíja biznis. A čo Andrej Babiš? Ten je synonymom slova nepohoda na ceste za úspechom. Títo všetci sú len zlomok. Ako teda naplniť heslo „Vzdelanie, ktoré znamená úspech“? Inšpirujte sa miliardármi, ktorí robia dvanásť hodín denne – využiť školu naplno a nezastaviť sa. Zapojiť sa do školských organizácií, pomáhať pri eventoch, písať ŠVOČ, pracovať na projektoch, dať do diplomovky všetko, učiť sa nové veci mimo odboru, pracovať... a najmä, ísť ďalej. Možno nezarobíte miliardy teraz a možno nikdy, ale naučíte sa nekonečnej pracovitosti. Vzdelanie a úspešný život majú jedno spoločné – zmyslom nie je cieľ, ale cesta.

FORBES PRE ŠTUDENTOV

ZLAVA 35% NA ROČNÉ PREDPLATNÉ

+ SÚTAŽ O EXKLUZÍVNE VÝHRY

1. cena

**ROČNÉ ČLENSTVO V BODY ENERGY CLUBE
S ČASOVO A PRIESTOROVO NEOBMEDZENÝM VSTUPOM**

Kompletná ponuka služieb na www.body.sk

2. cena

**Tablet Lenovo Ideatab A2109A
v hodnote 250 €**

3. cena

**Nákupná poukážka
na celý sortiment tovaru
v Martinus.sk v hodnote 60 €**

Zlava a zaradenie do súťaže sa vzťahuje len na držiteľov kariet ISIC, ITIC a EURO<26, ponuka platí do 30. apríla 2014.

Projekt podporili:

Objednávajte na www.forbes.sk/objednavka_student.php

NOVÝ SVET GALLENMOR

TEXT: PAVLA UJIAKOVÁ
FOTO: ONDREJ ZÁHOREC

Nikdy ste nepočuli o názve **TORPG**? Verte nám, ani my nie, ale keď sme videli Ondrejovu tvorbu a ako na každej hodine retušuje, dokresľuje rôzne postavičky z iného sveta, zaujalo nás, čo to môže byť. Ide o zaujímavú vznikajúcu sociálnu sieť – textovú onlinovú role playing game (**TORPG**). Hráč sa vžíva do postavy, ktorú si vytvorí. Hra sa hrá v chatoch, kde hráč opisuje konanie postáv, vytvára priamu reč, akciu a tvorí dej hry. Hráč postupne prichádza do kontaktu s ďalšími hráčmi a ich postavami, uzatvára priateľstvá a spojenectvá, ale takisto formuje sprisahania, čím získava vlastných nepriateľov. TORPG je v dnešnej dobe sociálnych sietí skvelou alternatívou pri hľadaní nových priateľov a známych s podobnými záujmami (napríklad záujmom o literatúru, čítanie, či kreatívne písanie). Novovzniknutý svet s názvom Gallenmor je pripravovaný projekt, ktorému sa venuje žiak dizajnu médií a náš spolužiak **Ondrej Záhorec**. Gallenmor nie je len jeho náplňou vo voľnom čase, ale je hlavnou časťou jeho bakalárskej práce. Áno, aj takéto zaujímavé projekty vznikajú na pôde PEVŠ. Ak vás svet Gallenmor zaujal, nájdete ho na <http://www.facebook.com/Gallenmor> a <http://www.gallenmor.sk>.

NA ZÁVER

ZABUDNUTÝ HNEV

TEXT: ANABELA MIKUŠIAKOVÁ

Precitla. Bola noc. Všade naokolo sa rozlievala tma a ona naučeným pohybom vystrela ľavú ruku smerom k zvyšku postele. Spravila to jemne, tak, aby neublížila spiackej osobe vedľa seba. Jej ruka však skončila na plachte. Hmatom sa ešte chvíľku snažila nájsť toho, kto by mal vedľa nej spať, ale nikto tam nebol. Len prázdny paplón a vankúš. Pretočila sa na druhý bok, zodvihla hlavu a prižmúrila oči. Svetlo, sálajúce z budíka, oznamovalo 4 hodiny ráno. Ťažká hlava jej klesla opäť na vankúš a na moment ešte zavrela unavené oči. Chvíľku sa ani nepohla, no potom opäť otvorila oči. Zbadala tenký pásik svetla spopod dverí. Tenké, holé nohy sa jej predrali spopod periny a bosé chodidlá sa jej prilepili o studenú zem. Na seba mala len veľké rozťahané tričko a nohavičky. Strapaté vlasy jej stáli okolo hlavy. Vyzerala ako šelma uprostred divočiny. Neskrotná, a predsa taká osamelá. Pomaly kráčala za svetlom. Pootvorila dvere a len čo prešla prahom, spravila ešte pár krokov cez ľadové dlaždice do druhej izby. Tomáš sedel chrbtom k dverám, opretý hlboko do operadla stoličky. Sivá ceruzka mu trčala z úst a on sa díval kamsi von oknom. Malá lampička vytvárala len slabý odraz na sklenenej tabuli. Laptop na stole s minimálnym jasom hral pomalé plazivé tóny blues. Buddy Guy sa cítil ako dážd' a lenivo sa niesol miestnosťou. Ema podišla bližšie k stoličke, vystrela ruky a prevesila sa cez sediaceho muža. Vlasy jej padli cez Tomášovu tvár. Zaklonil hlavu, zavrel oči a zhlboka sa nadýchol. Rukami prešla cez celú jeho hrud' a na bruchu si ich prekrížila. Chvíľu tak boli a mlčky počúvali hudbu. Tomáš ju chytil za ruky a otočil celé telo aj so stoličkou. Sadla si na neho obkročmo a vlasy si odhodila z tváre. Vyčítavo sa mu zahľadela do očí. "Čo robíš? Prečo ešte nespíš?" spýtala sa tónom malého dievčatka a na sekundu si všimla, že rovnako, ako to dievčatko, aj ona špúli pery. "Krutú pravdu alebo milosrdnú lož?" prehovoril po chvíli ticha. "Milosrdnú lož, tú pravdu už poznám." "Vymýšľam liek na nesmrteľnosť, aby si každú noc mohla prísť uprostred noci za mnou a každé ráno, keď sa zobudím, ležala vedľa mňa. Už naveky..." Zasmiala sa. Zvonivo, ľahko, bezstarostne. Jemne pritom pohodila hlavou dozadu. Stále bola zamilovaná. Za celých dlhých 7 rokov sa nič nezmenilo. Milovala ho rovnako, ako keď mala 22, bola mladá, plná ideálov a rozhodla sa povedať áno chlapovi s najkrajším úsmevom na zemi. "Môžeš s tým liekom pokračovať aj zajtra? Naša posteľ mi je strašne veľká..." povedala, vstala a ťahala ho za ruku smerom k spálni. Tomáš vstal, zaklapol notebook, zhasol svetlo a nechal sa viesť polonahou ženou s hrivou leva...

Precitla. Vonku bola stále tma. Zodvihla hlavu a pozrela sa na budík. Bolo 4:45 ráno. Hlava jej unavene padla späť na vankúš. Cítila, ako jej milión malých ihličiek pichá do očí. Chrbtom dlaní si ich pretrela a naučeným pohybom vystrela tú ľavú ruku smerom k zvyšku postele. Nikto. Celé telo otočila a ľahla si na ľavý bok. Skutočne nikto. Pre istotu ešte párkrát buchla do prázdnej plachty aby sa stopercentne uistila, že za to nemôže tma. Celé telo ju bolelo. Bola unavená a slabá. Zvalila sa na chrbát a zhlboka sa nadýchla. Otočila hlavu k dverám a zbadala ten tenký pásik svetla. Ach Tomáš... pomyslela si a vstala. Tentokrát kráčala o čosi ráznejšie. Dvakrát za noc, dvakrát... To sa už dávno nestalo, ale Ema, ako už dávno nie, nechcela byť dnes v noci sama. Kráčala studenou dlažbou až k pootvoreným dverám. Vošla dnu a prišla k stoličke uprostred izby. Bola prázdna, laptop zavretý, všade ticho... "Tomi?" prehovorila do absolútneho ticha noci, "Tomi, kde si?" Nikto nič. V celom byte bolo ticho. "Tomáš? Tomáš, ozvi sa, už to nie je vtipné." Jej hlas sa stále dvíhal, až takmer kričala. Zrazu začula kroky. Išli smerom z obývačky. Vďaka Bohu...povedala si Ema len pre seba a otočila sa smerom k dverám. "Mami?" vypadlo z nej len čo zbadala postavu stojacu vo dverách. "Čo tu ty robíš? Nevieš, kde je Tomáš?" Emina mama pomaly vplávala do izby. Čím bližšie bola, tým viac bolo vidno aké unavené, opuchnuté a nevyspaté oči má. Chytila Emu za plecía a vykročila smerom k spálni. Bol to zvláštny pocit. Ema nechápala, prečo a hlavne kedy prišla jej mama na návštevu. Potriasla hlavou a potuteľne sa usmiala sama pre seba. Bolo jej do smiechu. Vôbec si nepamätala, že prišla. Žeby prišla až, keď večer zaspala? Mama ju posadila na posteľ a zasvietila nočnú lampičku. Otvorila nočný stolík a na vystretej dlani podala Eme pár tabletiiek. "Čo to je?", spýtala sa Ema a otočila hlavou smerom k nočnému stolíku. Vedľa lampy a budíka stál rámik s čiernou stužkou previazanou cez ľavý dolný roh. V rámiiku fotka, na ktorej bol Tomáš, s tým jeho najkrajším úsmevom na svete. Ema sa poobzerala okolo seba. Ešte raz si prehliadla mamu, jej nastavenú ruku s liekmi, budík, rámik, mamu... Pomaly si začala uvedomovať, čo sa stalo. Rozpamätávala sa... Telom jej prešla bolesť. Nemohla dýchať. Začala sa dusiť vlastným plačom a výkrikom, ktorý jej zastal kdesi v krku. Cítila mamine objatie okolo pliec a pár tabletiiek, ktoré jej vkladala do dlane. Pomaly sa zosunula z postele na chladnú zem, s tichým zajakávajúcim plačom, bolesťou v hrudi a pár tabletkami v dlani.

Precitla...

Tlačiareň S-print | Global plus s r.o. | Tematínska 10, 851 05 Bratislava | Tel.: 02/68 20 36 32
E-mail: vanerkova@s-print.sk

Jazykové kurzy v zahraničí pre študentov a dospelých

- > EF má 45 ročné skúsenosti
- > viac ako 40 škôl v 16 krajinách
- > začiatok kurzov každý pondelok
- > úrovne od začiatočníkov až po pokročilých
- > dĺžka kurzu 1 - 52 týždňov
- > voliteľné predmety: marketing, business english, management, cestovný ruch, médiá a iné

Jazykové Pobyty

Štefánikova 19, 811 05 Bratislava

Tel. 02/5245 1175

info@jazykovepobyty.sk

www.ef.com

jazykovepobyty.sk

